

Biblijske lekcije

**Lutanje kroz
pustinju (I)**

Sv. 96. Br. 1
siječanj–ožujak 2020.

Kazalo

1. Vođa odabran od Boga	5
2. Poruka izbavljena	10
3. Tvrdoglavost, plod ponosa	15
4. Zla u Egiptu	20
5. Pasha	26
6. Izlazak iz Egipta	31
7. Prelazak preko Crvenog mora	36
8. Pouke iz Mare i Elima	41
9. Kruh s neba	47
10. Bog se brine za svoj narod	52
11. Jitrova posjeta	57
12. Bog govori svom narodu	62
13. Zid zaštite	67

Biblijske lekcije, program za svakodnevno proučavanje se temelji isključivo na Bibliji i Duhu proroštva bez dodatnih komentara. Citati su što kraći, koliko je to moguće, kako bi pružili jezgrovitu, izravnu misao. Zagrade [] su dodane u nekim slučajevima kako bi se osigurala jasnost, ispravan kontekst i lakoća čitanja. Snažno preporučamo dublje proučavanje izvornih materijala.

Ilustracije: Advent Digital na koricama i Google Maps na str. 25, 72.

ISSN 1333 2600

Izdavač: Seventh Day Adventist Reform Movement, General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA

Za Hrvatsku: Reformni pokret adventista sedmog dana, 10110 Zagreb, Ribnička 12.

Tel./fax: (01) 3634-067

E-mail: info@rpsad.hr

Internet: <http://www.rpsad.hr>

[www.facebook.com/](http://www.facebook.com/ReformniPokretAdventistaSedmogDana/)

[ReformniPokretAdventistaSedmogDana/](http://www.facebook.com/ReformniPokretAdventistaSedmogDana/)

Biblijskim stihovi

preuzeti iz prijevoda: Biblija: Živa riječ ili Varaždinska Biblija.

Mobilna aplikacija: Apple / Android - SDARM Mobile XP

Odgovorni urednik: Mladen Aradski

Predgovor

„Povijest izraelskog života u pustinji zapisana je za nauk Božjeg Izraela do kraja vremena.“ —*Patrijarsi i proroci, str. 293.*

„Mrmljanje starih Izraelaca i njihovo buntovno nezadovoljstvo, kao i silna čuda učinjena za njih i kazna za njihovo idolopoklonstvo i nezahvalnost, zapisani su nama za pouku. Primjer starog Izraela dan je kao upozorenje Božjem narodu, da bi mogao izbjeći nevjerovanje i Njegov gnjev. Da su iz Svetog izvještaja izostavljena bezakonja Hebreja, a zapisane samo njihove dobre strane, iz njihove povijesti ne bismo naučili potrebnu lekciju.“—*4. Svjedočanstvo, str. 11.*

Dok započinjemo prvi dio dvodijelne serije „Lutanje kroz pustinju“, glavni fokus našeg proučavanja bit će: Mojsijevo rođenje i priprema za vodstvo izlaska iz Egipta; egipatska zla; izbjavljenje iz egipatskog ropstva; dolazak Izraelaca do Sinaja; i primanje zakona. Razmatrat ćemo primjere nevjere te njenih razornih posljedica, kao i vjernosti i blagoslovljenih nagrada. Vidjet ćemo strašne posljedice odbacivanja Božjih upozorenja, kao i blagoslove koje su primili oni koji su odlučili vjerovati Božjoj riječi te prema njoj i živjeti.

Mnogi Izraelci su sa sobom nosili egipatski utjecaj. Iako su fizički napustili Egipat, sa sobom su ponijeli mnoge egipatske običaje i obrasce razmišljanja. Mi smo također pozvani da izađemo iz duhovnog Egipta, iz svijeta. I mi smo se zavjetovali na služenje Bogu, ali i dalje razmišljamo i živimo kao svijet. Dok proučavamo ove pouke, neka naša srca budu voljna i spremna u potpunosti slijediti Boga.

„Mojsijev bi zadatak bio daleko lakši da mnogi Izraelci nisu postali toliko pokvareni te nisu bili voljni napustiti Egipat.“ —*Patrijarsi i proroci, str. 260.*

„Tijekom svih godina ropstva u Egiptu među Izraelcima je bilo onih koji su ostali vjerni štovanju Jahve.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 259.* Mojsijevi roditelji su bili među rijetkima koji su bili vjerni. Njegova majka, bogobojazna žena, znala je kako odgajati svog sina. „Cijeli budući Mojsijev život, velika zadaća koju je on obavio kao vođa Izraela, svjedoči o važnosti utjecaja kršćanske majke.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 244.*

Neka nam Bog pomogne da učimo iz pogrešaka Izraelaca. Također, da učimo i iz njihovih uspjeha te da budemo dio vjernog ostatka današnjeg vremena koji slijedi Boga pod svaku cijenu.

Generalna Konferencija, Odjel za subotnju školu

Dar prve subote za sjedište Amazonskog polja (ARAM) u Brazilu

Amazonas i Roraima su dvije savezne države na sjeveru Brazila koje karakterizira mnogo zanimljivosti. Površina Roraima iznosi oko 230.000 km², i ona je najrjeđe naseljena država u Brazilu, sa 2,25 stanovnika po km². Njen glavni grad, Boa Vista, jedini je brazilski glavni grad koji se u cijelosti nalazi na sjevernoj hemisferi.

Ekonomija države uvelike ovisi o komercijalnim dobrima i uslužnim djelatnostima. U ovoj regiji turizam se brzo razvija, ponajviše zbog izuzetne planine Roraima.

Amazonas je velika država, površine 1.600.000 km². U njoj živi približno 4 milijuna stanovnika, od kojih 80% živi u gradskim naseljima. Njen glavni grad, Manaus, najmnogoljudniji je grad sjevernog Brazila, sa otprilike 1,8 milijuna stanovnika. Kroz ovu državu prolazi rijeka Amazona, koja je poznata kao prva rijeka na svijetu po količini vode.

Evandjelje je u ovu oblast došlo 70-ih godina prošlog stoljeća, kada je grupa kolportera došla u Manaus. Djelo započeto u toj regiji razvilo se u Roraimi i Amazonasu kao polje (ARAM) koje ima 200 članova. Veliki dio ove braće izdržava se od obiteljskih farmi i nemaju mnogo financijskih sredstava. Njihov najlakši način prijevoza su kanui, čamci i brodovi – metode koje su rizične, skupe te koje oduzimaju dosta vremena. Putovanje u središte zemlje mora se obaviti zračnim putem. Sve ovo doprinosi osjećaju izoliranosti.

Polje ARAM je osnovano tek nedavno, i njegovo sjedište uspostavljeno je u crkvi u Manausu – u zgradi koja je sagrađena prije više od četiri desetljeća. Zbog toga je potrebno zgradu hitno obnoviti. Neophodne su nove kupaonice, prostorije za djecu i razrede za mlade, kuhinja, blagovaonica i nova propovjednička kuća. Uredi će morati biti prilagođeni postojećoj infrastrukturi.

Ovaj poduhvat je potrebno izvesti što prije, a naša sredstva su mala, te se obraćamo našoj braći sa ovom molbom. Ako ste danas voljni velikodušno pomoći, Gospod će vas izobilno nagraditi.

Vaša braća i sestre iz polja ARAM u Sjevernoj brazilskoj uniji

Vođa odabran od Boga

„Vjerom je Mojsije, kada je odrastao, odbio da ga se naziva sinom faraonove kćeri, izabравši radije da bude zlostavljan zajedno s Božjim narodom negoli prolazno grešno uživanje.“ -Hebrejima 11,24.

„Mojsijeva snaga bila je u njegovoj povezanosti sa izvorom svake sile, Gospodom nad vojskama. On se visoko uzdigao iznad svake ovozemaljske pobude, i potpuno se oslonio na Boga.“ —Biblijski komentari, 1. str. 1098.

Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, str. 241–251.

Nedjelja

29. prosinca

1. SOTONA POKUŠAVA OSUJETITI BOŽJU NAMJERU

- a. Dok su djeca Izraela obitavala u zemlji egipatskoj te postajala sve brojnija, što je Faraon odlučio učiniti, bojeći se da će se jednog dana Izraelci okrenuti protiv njega? Izlazak 1,15–17. 22.**

„Kralj i njegovi savjetnici nadali su se da će Izraelce pokoriti teškim radom i time smanjiti njihov broj i slomiti njihov nezavisan duh. Kad nisu uspjeli ostvariti svoj cilj, oni su prešli na surovije mjere. Izdali su naredbu ženama čiji je posao omogućavao izvedbu te zapovijedi da ubijaju hebrejsku mušku novorođenčad. Sotona je bio pokretač ove mjere. On je znao da će Izbavitelj izaći iz Izraela, i potičući kralja na uništenje njihove djece on se nadao da će spriječiti božanski cilj. Međutim, babice su se bojale Boga te se nisu usuđivale izvršiti ovu surovu naredbu. Gospod je odobrio njihov postupak i obdario ih potomstvom. Kralj, ljutit zbog neuspjeha svoje namjere, izdao je još hitniju i dalekosežniju naredbu.“ —*Patrijarsi i proroci, str. 242.*

2. PRIPREMANJE VOĐE

a. Kakvo je bilo Mojsijevo porijeklo? Izlazak 2,1; 6,20.

„Dok je ova naredba bila na snazi, Amramu i Jokebedi, posvećenim Izraelcima iz Levijeva plemena, rodio se sin. Dijete je bilo „krasno“, a roditelji, vjerujući da se bližilo vrijeme Izraelova oslobođenja i da će Bog podići izbavitelja svoga naroda, odlučili su da ne žrtvuju svog sina.“
—*Patrijarsi i proroci, str. 242. 243.*

b. Što je Mojsijeva majka učinila kako bi spasila njegov život? Izlazak 2,2–4.

c. Kako je Bog odbio Sotonine pokušaje da uništi Bogom određenog izbavitelja? Izlazak 2,5–10. Što možemo naučiti iz načina na koji je Mojsijeva majka ispunila svoju svetu dužnost u odgajanju svog sina za Boga?

„Bog je čuo majčine molitve, i njena je vjera bila nagrađena. Ona je tada s velikom zahvalnošću započela svoju radosnu zadaću. Vjerno je koristila priliku da odgoji dijete za Boga. Bila je uvjerenja da je dijete sačuvano za neko veliko djelo, a znala je i da ga uskoro mora dati njegovoj kraljevskoj majci, gdje će biti okruženo utjecajima koji će ga pokušati udaljiti od Boga. Sve ju je ovo učinilo još marljivijom i brižnijom u podučavanju ovog djeteta u odnosu na njenu ostalu djecu. Ona je nastojala usaditi u njegov um strah Božji, ljubav prema istini i pravdi, te se žarko molila da bude sačuvan od pokvarenih utjecaja. Ona mu je pokazala ludost i grijeh idolopoklonstva, i rano ga naučila da se klanja i moli živom Bogu koji ga može čuti i pomoći mu u svakoj krizi...

Pouke što ih je naučio kod svoje majke nisu se mogle zaboraviti. One su bile štiti od ponosa, nevjernosti i poroka koji su cvali u raskoši dvora.“
— *Patrijarsi i proroci, str. 243. 244.*

„Svako dijete rođeno u jednoj obitelji predstavlja za nju sveto povjerenje. „Uzmi ovo dijete i odgoji ga za Mene, tako da svojim životom posluži na slavu i čast Moga imena, i da bude kanal kojim će se moji blagoslovi izljevati na svijet.“ —*Savjeti za roditelje učitelje i studente, str. 145.*

3. EGIPATSKO OBRAZOVANJE

- a. Nakon njegovog ranog obrazovanja u domu, što je uključivala druga faza Mojsijevog obrazovanja? Djela 7,22. Zašto ga je Bog postavio u Faraonovu palaču?**
-

„Iz skromnog doma u Gošenu, Johabedin sin je prešao u palaču faraona, egipatskoj princezi, koja ga je dočekala kao voljenog i dragog sina. U egipatskim školama Mojsije je stekao najviše građansko i vojničko obrazovanje. Obdaren velikom osobnom privlačnošću, plemenite pojave i stasa, prefinjenog duha i kneževskog držanja, i slavan kao vojskovođa, on je postao ponos nacije. Egipatski kralj bio je pripadnik svećeničkog staleža; i Mojsije, iako je odbijao da sudjeluje u neznabožačkom bogoslužju, bio je upućen u sve tajne egipatske religije.” —*Odgoj, str. 62.*

- b. Zbog vjernog i ranog roditeljskog odgoja, koji je izbor napravio Mojsije kasnije u svom životu? Hebrejima 11,24–26.**
-

„Mojsije je bio osposobljen da zauzme istaknuto mjesto među velikanima na Zemlji, da blista na dvoru najslavnijeg kraljevstva i drži žezlo njegove sile. Njegova intelektualna snaga uzdiže ga iznad velikih ljudi svih vjekova. Kao povjesničar, pjesnik, filozof, vojni general i zakonodavac, njemu nema ravnika. Ipak, premda je svijet bio pred njim, on je imao moralne snage da odbije laskavu priliku da stekne bogatstvo, veličinu i slavu, i „radije je odabrao da bude zlostavljan zajedno s Božjim narodom nego da ima časovito grešno uživanje.“

Mojsije je bio poučen o konačnoj nagradi koju će primiti ponizne i poslušne Božje slugue, i svjetovni je dobitak u usporedbi s njom postao beznačajan. Veličanstvene faraonove palače i kraljevsko prijestolje koristili su kao mamac za Mojsija, ali on je znao da se u tim kraljevskim odajama nalaze grješna zadovoljstva zbog kojih čovjek zaboravlja Boga. On je gledao iznad blistave palače, iznad kraljevske krunice na visoke časti koje će primiti sveci Svevišnjega u kraljevstvu neuprljanom grijehom.

On je vjerom vidio neprolaznu krunu koju će Kralj Neba staviti na glave pobjednika. Ova ga je vjera navela da okrene leđa zemaljskim vladarima i pridruži se poniznom, siromašnom, prezrenom narodu koji je odlučio slušati Boga radije nego da služi grijehu.” —*Patrijarsi i proroci, str. 246.*

4. OD PRINCA DO PASTIRA

a. Kad je Mojsije pokušao izvršiti Božji plan za Izraelce na svoj način, kakvi su bili rezultati? Izlazak 2,11–15; Djela 7,23–29.

„Mojsije je mislio da se obrazovanjem stečenim na egipatskom dvoru u potpunosti osposobio da izvede Izraelce iz ropstva. Nije li on bio upućen u sve što je bilo neophodno jednom vojskovođi? Nije li mu bila pružena mogućnost da završi najviše škole u toj zemlji? On se zaista osjećao sposobnim da oslobodi svoj narod. Prihvatio se svog zadatka pokušavajući da otklanjanjem postojećih nepravdi zadobije njihovo povjerenje. Ubio je Egipćanina koji je zlostavljao jednog Izraelca. U tome je iskazao duh onoga koji je krvnik i ubojica od samog početka, i pokazao se nepodobnim predstavljati Boga koji je oličenje milosti, ljubavi i dobrote.

U svom prvom pokušaju, Mojsije je učinio žalosnu grešku; i slično mnogim drugima odmah izgubio povjerenje u Boga i, pobjegavši od faraonovog gnjeva, okrenuo se od zadatka koji mu je bio određen. Došao je do zaključka da mu, zbog velikog grijeha što je oduzeo život Egipćaninu, Bog neće dopustiti da ima bilo kakvog učešća u oslobađanju Izraelaca iz njihovog teškog i svirepog ropstva. Ali Gospod je dozvolio da se događaji odvijaju tako da bi Mojsija naučio plemenitosti, dobroti, strpljenju i dugom podnošenju.“ — *Savjeti roditeljima, učiteljima i studentima, str. 407.*

„Božja volja nije bila da ratovanjem izbavi svoj narod, kao što je Mojsije mislio, već vlastitom moćnom silom tako da se slava može pripisati samo Njemu. Ipak, Bog je i ovaj preuranjeni postupak iskoristio da ostvari svoj cilj. Mojsije nije bio spreman za svoje veliko djelo. On je tek morao naučiti istu pouku vjere koju su Abraham i Jakov naučili, da se za ispunjenje Božjih obećanja ne oslanja na ljudsku snagu ili mudrost, već na Njegovu silu.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 247.*

b. Kako je Mojsije pronašao svoj dom u midjanskoj zemlji i tko je postao njegova obitelj? Izlazak 2,16–22; 18,2–4.

c. Što je bilo Mojsijevo zanimanje u midjanskoj zemlji? Izlazak 3,1.

5. PRIPREMA U ŠKOLI POTEŠKOĆA

- a. Što je kasnije rečeno o Mojsiju, a što je pokazalo veliku promjenu koju je donijelo višegodišnje obučavanje u pustinji ? Brojevi 12,3. Koju je pouku naučio u pustinji?
-
-
-

„Odgoj koji je Mojsije primio kao kraljev unuk bilo je vrlo temeljito. Ništa što je bilo predviđeno da ga učini mudrim, po egipatskom shvaćanju mudrosti, nije zanemareno. To obrazovanje bilo mu je od koristi u mnogo čemu; ali najznačajniji dio njegove pripreme za životno djelo bilo je ono što je primio dok je služio kao pastir. Dok je svoja stada preko divljina planinskih goleti vodio do zelenih pašnjaka u dolinama, Bog prirode učio ga je najvećoj i najuzvišenijoj mudrosti. U školi prirode, sa samim Kristom kao učiteljem, on je razmišljao i učio pouke o poniznosti, krotkosti, vjeri i pouzdanju, o skromnom načinu života, i sve to dovelo je njegovu dušu bliže Bogu. U samoći planina on je naučio sve ono što mu obrazovanje u kraljevoj palači nije moglo pružiti – jednostavnu, nepokolebljivu vjeru i postojano pouzdanje u Gospoda.“—*Fundamentals of Christian Education, str. 342.*

„U školi samoodricanja i teškoća on se trebao naučiti strpljenju i obuzdavanju svojih strasti. Prije no što bude mogao mudro vladati, on je morao naučiti slušati. Njegovo vlastito srce mora biti u skladu s Bogom prije no što Izrael počne učiti Božjoj volji. On se kroz vlastito iskustvo morao naučiti očinskoj brizi za sve kojima je bila potrebna njegova pomoć.“—*Patrijarsi i proroci, str. 247.*

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE

1. Kako je Sotona znao da će među Izraelcima biti podignut izbavitelj i što je učinio kako bi to spriječio?
2. Kako je Mojsijeva majka odgajala dijete, uvjeren da je pred njim značajna budućnost? Za koju svrhu treba danas odgajati djecu?
3. Što je navelo Mojsija da odabere siromaštvo nasuprot svjetskom dobitku?
4. Zašto je Mojsije morao biti ponovno odgojen u pustinji?
5. Što je kao pastir, Mojsije naučio tijekom godina? Što možemo naučiti iz iskustva koja doživljavamo u našim životima?

Poruka izbavljenja

„Uzmi ovaj štap u ruku, njime ćeš činiti znamenja.” -Izlazak 4,17.

„Došlo je vrijeme za Izraelovo izbavljenje. Međutim, Božja namjera se trebala ostvariti tako da se ponizi ljudska oholost. Izbavitelj je trebao doći kao ponizni pastir, samo sa štapom u rukama, ali Bog je ovaj štap trebao pretvoriti u simbol svoje sile.” —Patrijarsi i proroci, str. 251.

Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, str. 251–256.

Nedjelja

5. siječnja

1. PORUKA OD BOGA

a. Dok je Mojsije napasao Jitrova stada, što se događalo u Egiptu? Izlazak 2,23–25.

b. Kakvo iskustvo je Mojsije imao kraj gorućeg grma? Izlazak 3,1–5.

c. Koju važnu pouku možemo naučiti iz ovog iskustva? Psalam 89,7.

„Poniznost i strahopoštovanje trebaju obilježiti ponašanje svih koji dolaze u Božju prisutnost. Mi pred Njega možemo stupiti sa sigurnošću u Isusovo ime, ali ne smijemo pristupati s drskom uobraženošću, kao da je On ravan nama. Postoje oni koji se velikom, svemoćnom, svetom Bogu, koji stanuje u nepristupačnoj svjetlosti, obraćaju kao nekome tko je jednak ili čak i podređen njima. Postoje i oni koji se u njegovom domu ponašaju onako kako se ne bi ponašali u odaji za prijam zemaljskog kralja. Oni bi trebali znati da se nalaze u prisutnosti Onoga koga obožavaju serafimi, pred kim anđeli prekrivaju svoje lice.” —Patrijarsi i proroci, str. 252.

2. BOG POZIVA MOJSIJA

a. Što je Bog namjeravao učiniti za svoj narod? Izlazak 3,7–9.

b. Kako se Mojsije uklapao u Božji plan da ovo ostvari? Izlazak 3,10; Djela 7,34. 35.

c. Kako je Mojsije odgovorio na Božji poziv i što je Gospod želio da Mojsije shvati? Izlazak 3,11–15.

„Zapanjen i prestrašen zapovijedi Mojsije je ustuknuo, rekavši: „Tko sam ja da se uputim faraonu – odgovori Mojsije Bogu – i izvedem Izraelce iz Egipta!” Odgovor je glasio: „Ja ću biti s tobom – nastavi. – I ovo će ti biti znak da sam te ja poslao: kad izvedeš narod iz Egipta, Bogu ćete iskazati štovanje na ovome brdu.

Mojsije je mislio na teškoće s kojima će se suočiti, o sljepoći, neznanju i nevjerovanju njegova naroda, od kojih mnogi gotovo da nisu poznavali Boga. Mojsije je na to odgovorio:

„Ako dođem k Izraelcima pa im kažem: Bog otaca vaših poslao me k vama, i oni me zapitaju: Kako mu je ime? – što ću im odgovoriti?” Odgovor je glasio:

„JA SAM KOJI JESAM.” „Ovako kaži Izraelcima: ‘JA JESAM’ posla me k vama.” —*Patrijarsi i proroci, str. 252. 253.*

„Mojsije nije očekivao da će to biti način na koji će ga Gospod upotrijebiti u izbavljanju Izraelaca iz Egipta. Mislio je da će se to izvršiti ratovanjem. I kada mu je Bog obznanio da će morati stajati pred faraonom, i u Njegovo ime zahtijevati puštanje Izraelaca, on je ustuknuo pred tom zadaćom.

Faraon pred kojim će se Mojsije pojaviti nije bio isti faraon koji je izdao dekret za njegovu smrt. Taj kralj bio je mrtav, a na njegovo mjesto došao je drugi vladar. Skoro svi egipatski kraljevi nosili su ime Faraon. Mojsije bi više volio da bude na čelu izraelskog naroda kao njihov general, i da pođe u rat protiv Egipćana. Međutim, to nije bio Božji plan. Bog je trebao biti uzvišen pred svojim narodom, i naučiti ne samo njih već i Egipćane, da postoji živi Bog koji ima moć spasiti i uništiti.“ — *Spiritual Gifts 3, str. 189. 190.*

3. BOG UVJERAVA MOJSIJA

a. **Koju poruku je Mojsije trebao prenijeti izraelskim starješinama? Izlazak 3,16–20.**

b. **Kako je Bog kasnije ispunio Svoje obećanje da Njegov narod neće otići iz Egipta praznih ruku? Izlazak 3,21. 22.**

„Egipćani su se obogatili radom na koji su nepravedno prisilili Izraelce, tako da je, kad su ovi potonji trebali poći na put u svoj novi dom, bilo ispravno da oni zatraže nagradu za godine rada. Oni su trebali tražiti vrijedne stvari, koje su bile lako prenosive, a Bog je utjecao da nađu milost kod Egipćana. Moćna čudesa učinjena za njihovo izbavljenje unijet će strah među tlačitelje tako da će zahtjevi robova biti ispunjeni.”
—*Patrijarsi i proroci, str. 253.*

c. **Dok je Mojsije oklijevao da prihvati Božji poziv, koji dodatni dokaz providnosti mu je Gospod pružio? Izlazak 4,1–9. Kako mi danas trebamo odgovoriti na Božji poziv?**

„Mojsije je pred sobom vidio teškoće koje su izgledale nepremostive. Kakav je dokaz mogao dati narodu da ga je doista Bog poslao? ‘Ali ako mi ne povjeruju i ne poslušaju me, nego mi reknu: Jahve ti se nije objavio?’ Tada je dobio dokaze koji su utjecali na njegov um. Rečeno mu je da baci štap na zemlju. Kad je to učinio, on se “pretvorio u zmiju. Mojsije pred njom uzmače.” Zapovjedbno mu je da je uzme, i u njegovoj ruci ona je postala štap. Zatim mu je rečeno da stavi ruku u njedra. Poslušao je, a “kad ju je izvukao, gle – ruka mu gubava, bijela kao snijeg.” Kad mu je rečeno da je ponovno stavi u njedra, ona je postala kao i prije. Gospod je ovim znacima uvjerio Mojsija da će njegov vlastiti narod, kao i faraon, biti uvjereni da se njima ukazao Onaj koji je moćniji od egipatskog kralja.” — *Patrijarsi i proroci, str. 253, 254.*

„Tko je spreman na poziv Providnosti odreći se omiljenih planova i prisnih veza? Tko će prihvatiti nove dužnosti i poći u nova polja obavljajući Božje djelo odlučna i voljna srca, smatrajući dobitkom gubitke zbog Krista?” — *Patrijarsi i proroci, str. 127.*

4. BOG NASTAVLJA OHRABRIVATI MOJSIJA

a. Što pokazuje da Mojsije još uvijek nije bio voljan poslušati Božji poziv? Izlazak 4,10–13.

„Ali Božji sluga je i dalje bio dojmmljen čudnim i prekrasnim djelima koja je vidio. U strahu i brizi on je kao izgovor našao nedostatak rječitosti... On dugo nije živio među Egipćanima te tako više nije dobro poznao i tečno govorio njihov jezik kao kad je bio s njima...

Ovi su izgovori u početku proizlazili iz poniznosti i ustručavanja, ali kad je Gospod obećao da će ukloniti sve teškoće i dati mu konačni uspjeh, tada su daljnje oklijevanje i prigovori o nespemnosti bili izraz nepovjerenja u Boga. Time se podrazumijevao strah da ga Bog ne može osposobiti za djelo na koje ga je pozvao, ili da je njegov izbor osobe pogrešan.” —*Patrijarsi i proroci*, str. 254.

b. Koju pomoć je Bog pružio Mojsiju, dok je strpljivo pokušavao ohrabriti Svojega slugu? Izlazak 4,14–17. Kako Bog danas ohrabruje svoj narod?

„Neka shvate (članovi Gospodnje crkve) da je na djelo u koje su uključeni Gospod stavio svoj pečat...

On nas šalje da idemo i govorimo riječi koje nam daje, osjećajući na svojim usnama Njegov sveti dodir.” —*Božja zadivljujuća milost*, str. 275.

c. Koje dodatno jamstvo je Bog dao Mojsiju? Izlazak 4,18–23.

„Čovjek će dobiti silu i učinkovitost kad prihvati odgovornosti koje mu Bog daje i kad se cijelim bićem nastoji osposobiti da ih ispravno nosi. Bez obzira na ograničenost njegovih sposobnosti ili položaja, ta će osoba postati istinska veličina koja, vjerujući u božansku snagu, nastoji vjerno obaviti svoj posao. Da se Mojsije oslonio na svoju snagu i mudrost, on bi jasno uvidio svoju nesposobnost za ovaj posao. Činjenica da čovjek vidi svoju slabost je, ako ništa više, dokaz da shvaća veličinu povjerenog djela i da će prihvatiti Boga kao svog savjetnika i snagu.” —*Patrijarsi i proroci*, str. 255.

5. MOJSIJE SE VRAĆA U EGIPAT

- a. Kad je Mojsije prihvatio Božji poziv i krenuo u Egipat, što se dogodilo na putu? Izlazak 4,24–26. Koju ozbiljnu usporedbu možemo učiniti s ovim događajem?

„On se nije pokorio uvjetu koji će njegovom sinu dati pravo na blagoslove Božjeg Saveza s Izraelom, a takav nemar izabranog vođe mogao je samo umanjiti silu božanskih uredbi za narod... Zbog zadaće koju je trebao obaviti pred faraonom Mojsije se trebao naći u velikoj opasnosti i samo su anđeli mogli sačuvati njegov život. Ali dok je živio zanemarujući poznatu dužnost, on nije bio siguran jer ga Božji anđeli nisu mogli štiti.

U vrijeme nevolje, pred sam Kristov dolazak, pravednike će spasiti služba nebeskih anđela, ali za prijestupnike Božjeg Zakona neće biti zaštite. Anđeli ne mogu zaštititi one koji zanemaruju jednu od božanskih uredbi.” —*Patrijarsi i proroci*, str. 256.

- b. Kad su Mojsije i Aron stigli u Egipat i okupili starješine, kako je narod reagirao na poruku izbavljenja? Izlazak 4,29–31.

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE

- Što nas uči zapis o Mojsiju kod gorućeg grma o načinu na koji trebamo pristupiti Bogu u molitvi i u svetištu?
- Kako je Mojsije očekivao da će Bog izbaviti Izrael iz Egipta? Zašto Bog nije izbavio Izraelce na taj način?
- Zašto ponekad oklijevamo prihvatiti Božji poziv da radimo za njega?
- Što je pokazatelj prave veličine kod onih koji služe Bogu?
- U vremenu nevolje koje je pred nama, što gube oni koji zanemare ijednu Božju zapovijed?

Tvrđoglavost, plod ponosa

„Ne zavaravajte se; Bog se ne da izrugivati: jer što god čovjek sije, to će i žeti.” Galaćanima 6,7.

„Faraon je sijao upornost, pa je to morao i požnjeti. On sam je to sjeme posijao, i nije više bilo potrebno da se Bog s nekom novom silom miješa u rast i razvoj istog, kao i kod rasta žita.” —Biblijski komentari, 1. str. 1100.

Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, str. 257–265.

Nedjelja

12. siječnja

1. FARAON SE SUPROTSTAVLJA BOGU

a. Kad su Mojsije i Aron došli pred egipatskog faraona, koji zahtjev su izložili te kako je on odgovorio? Izlazak 5,1–3.

b. Kako faraonov ponos i pobuna mogu biti opomena za nas? Galaćanima 6,7; Izreke 11,2.

„Oni koji svoje osobne ideje uzdižu iznad jasno izražene Božje volje, govore kao i faraon: 'Tko je taj Gospod da ga poslušam.' Svako odbacivanje svjetlosti čini srce još tvrdim a razumijevanje mračnijim, i tako ljudi sve teže uočavaju razliku između dobra i zla i sve drskije se suprotstavljaju volji Božjoj.” —Biblijski komentari, 1. str. 1100.

„Neka svi budu upozoreni porukama poslanima s neba da će svatko tko uzdiže svoje puteve i svoju prosudbu kao uzvišenije doći pod Sotoninu vlast i zaslijepljeno ga slijediti dok njegov duh i njegove metode ne budu prilagođene velikom varalici, malo po malo, dok cijeli njegov um ne bude začaran. Zmija pomno gleda čovjeka, kako bi ga zavela, dok on više nema snage da pobjegne iz zamke” —The Publishing Ministry, str. 175.

2. FARAON STAVLJA VEĆE TERETE

a. Koju optužbu je faraon iznio protiv Mojsija i Arona? Izlazak 5,4.5. O kojemu „odmoru“ on govori?

„Izraelci su u ropstvu djelomično izgubili spoznaju o Božjem Zakonu i odstupili od njegovih propisa. Subota je bila zanemarivana, a zahtjevi njihovih poslodavaca učinili su njeno svetkovanje gotovo nemogućim. Međutim, Mojsije je pokazao svom narodu da je poslušnost Bogu prvi uvjet za njihovo izbavljenje, a njihovi su tlačitelji zamijetili njihove napore da se obnovi svetkovanje subote.“ —*Patrijarsi i proroci, str. 258.*

b. Koji je bio Božji cilj u izvođenju Izraelaca iz Egipta? Psalam 105,43–45. Kako ovo možemo primijeniti na nas?

„Kao što je subota bila znak po kojem su se Izraelci raspoznavali kada su izašli iz Egipta da bi ušli u zemaljski Kanaan, tako je ona i danas znak po kojem se raspoznaju pripadnici Božjeg naroda kao oni koji su izašli iz ovog svijeta da bi ušli u nebeski počinak. Subota je znak srodstva koje postoji između Boga i pripadnika Njegovog naroda... Subota koja je stanovnicima svijeta dana kao znak Svemogućega u svojstvu Tvorca, isto je tako Njegov znak i u svojstvu Onoga koji posvećuje. Sila kojom je stvorio sve što postoji ista je sila kojom On obraćenu dušu ponovo stvara i preobražava u svoje vlastito obličje.“ — *6. Svjedočanstvo, str. 349. 350.*

„I kada se Božji zakon tako prikaže osobnim primjerom u svakodnevnom životu, čak će i svijet uvidjeti i priznati da su oni koji ljube Boga, koji Ga se boje i služe Mu vjerno zaista iznad svih drugih naroda na Zemlji.“ — *6. Svjedočanstvo, str. 12.*

c. Kakav je bio ishod razgovora s faraonom? Izlazak 5,6–14.

„Kralj je, duboko uznemiren, osumnjičio Izraelce za namjeru da se odmetnu iz njegove službe. Nezadovoljstvo je bilo posljedica dokolice, te je odlučio ne ostaviti im vremena za opasno planiranje. On je odmah uveo mjere da stegne njihove okove i slomi njihov neovisan duh.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 258.*

3. BOG ISPITUJE VJERU IZRAELA

a. kojom zamjerkom su izraelske starješine došle pred Mojsija i Arona? Izlazak 5,19–21.

b. Zašto Gospod nije odmah izbavio Izraelce? Djela 14,22.

„Hebreji su očekivali da će slobodu steći bez nekog naročitog ispita vjere ili bez stvarne patnje i teškoća. Ipak, oni još nisu bili spremni za izbavljenje. Oni su imali malo vjere u Boga i nisu bili voljni strpljivo izdržati svoje muke dok On ne bude smatrao prikladnim da ih oslobodi. Mnogi su bili zadovoljni da ostanu u ropstvu radije nego da se suoče s teškoćama koje prate selidbu u stranu zemlju, a navike nekih su postale toliko slične navikama Egipćana da su oni više voljeli ostati u Egiptu. Zbog toga ih Gospod nije oslobodio prvom manifestacijom svoje sile pred faraonom. On je tako upravljao događajima da su oni razotkrili tiranski duh egipatskog kralja, a i On se otkrio svom narodu. Promatrajući njegovu pravednost, silu i ljubav oni će odlučno napustiti Egipat i predati se Njemu u službu. Mojsijev bi zadatak bio daleko lakši da mnogi Izraelci nisu postali toliko pokvareni da nisu bili voljni napustiti Egipat.” —*Patrijarsi i proroci*, str. 260.

„Djeca Izraelova odavala su se razuzdanosti, idolopoklonstvu, proždrljivosti i ozbiljnim porocima. To je uvijek posljedica ropstva. Ali Gospod je gledao na svoj narod, i nakon njihovog oslobođenja On ih je odgajao. Oni nisu ostali bez Njegovog staranja.” —*The Southern Work*, str. 43.

c. Kad se Mojsije požalio Bogu na nova iskušenja koja su došla na Izrael, što je Gospod obećao učiniti za svoj narod? Izlazak 5,22. 23; 6,1–8.

„Pun milosti prema nama, ne stavlja nas uvijek u najlakši položaj, jer bismo da On to čini, puni sebe brzo zaboravljali da je Gospod naš pomoćnik u teškim vremenima. Ali, On čezne, priskočiti nam u pomoć u najtežim trenucima, otkriti obilje koje nam stoji na raspolaganju bez obzira na okolnosti; On dozvoljava da nas stignu razočarenja i nevolje kako bismo shvatili svoju bespomoćnost, te Gospoda prizvali u pomoć kao što dijete, kada je gladno i žedno, poziva svog zemaljskog oca.” —*Slični Kristu*, str. 353.

4. NAROD JE OBESHABREN

- a. Kad je Mojsije razgovarao s djecom Izraela drugi put, kako su oni prihvatili Gospodnju poruku? Izlazak 6,9. Koja obećanja su trebala biti izvor nade za sve Izraelce? Postanak 15,13. 14; 50,24.**
-

„Izraelske starješine nastojale su očuvati sve slabiju vjeru svoje braće, ponavljajući obećanje dano njihovim očevima i Josipove proročke riječi prije smrti kojima je preorekao izbavljenje iz Egipta. Neki su slušali i povjerovali. Drugi se, gledajući na okolnosti koje su ih okruživale, nisu htjeli nadati. Egipćani su se, kad su saznali što se događa među njihovim robovima, rugali njihovim očekivanjima i prezirno nijekali silu njihovog Boga. Upućivali su na njihovu situaciju kao ropskog naroda i prijekorno govorili: „Ako je vaš Bog pravičan i milostiv, i posjeduje silu veću od egipatskih bogova, zašto vas on ne učini slobodnim narodom?” Svrćali su njihovu pozornost na njihovo stanje. Oni su obožavali bogove koje su Izraelci nazivali lažnim, a ipak su bili moćna i bogata nacija. Oni su tvrdili da su ih njihovi bogovi blagoslovili napretkom, dali im Izraelce kao robove i uživali su u moći da tlače i uništavaju Jahvine sluge. Sam faraon se hvalisao da ih hebrejski Bog ne može izbaviti iz njegovih ruku.

Ovakve su riječi uništile nadu mnogih Izraelaca. Cijeli im se slučaj činio upravo onakvim kakvim su ga Egipćani prikazivali. Bila je istina da su oni bili robovi i da moraju podnositi sve zlo koje im njihovi surovi gospodari odluče nanijeti. Njihovu su djecu lovili i ubijali, a vlastiti im je život bio teret. Ipak, oni su obožavali nebeskog Boga. Ako je Jahve doista bio iznad ostalih bogova, On ih ne bi tako ostavio u ropstvu idolopoklonika. Međutim, oni koji su ostali vjerni Bogu razumjeli su kako je to bilo zbog toga što je Izrael odstupio od Njega, zbog njihove sklonosti da se žene s poganskim narodima i tako se priklone idolopoklonstvu, kako je Gospod dopustio da postanu robovi, te su sa sigurnošću uvjerovali svoju braću da će On uskoro slomiti tlačiteljski jaram.” —*Patrijarsi i proroci, str. 259, 260.*

- b. Kad je Gospod rekao Mojsiju da ponovno razgovara s faraonom, koji argument je Mojsije koristio kako bi se pokušao izgovoriti? Izlazak 6,10–12.**
-

5. BOG ŠALJE ZNAKOVE I ČUDA

- a. **Dok je Gospod ohrabrivao Mojsija da se vrati faraonu, što je On rekao da će se umnožiti u Egiptu te kakva će biti reakcija Egipćana? Izlazak 7,1–5.**
-
-
-

„Prije svakog zla Mojsije je trebao opisati njegovu narav i učinak, da bi se kralj mogao spasiti ako to odluči. Nakon svake kazne slijedit će još oštija, sve dok se njegovo ponosno srce ne ponizi i on prizna Tvorca neba i zemlje kao istinskog i živog Boga... Bog će proslaviti svoje ime da bi drugi narodi čuli o njegovoj sili i drhtali pred njegovim silnim djelima, te da bi odvratio svoj narod od idolopoklonstva i oni mu odali štovanje.” —*Patrijarsi i proroci, str. 263.*

- b. **Kako su se Božja i Sotonina sila suočile pred faraonom? Izlazak 7,8–12. Koji je bio Sotonin cilj u pokušaju oponašanja Božjeg djela?**
-
-
-

„Krivotvoreći djelo što ga je Bog učinio preko Mojsija Sotona se nadao da će ne samo spriječiti izbavljenje Izraela već i ovim utjecajem tijekom budućih vjekova uništiti vjeru u Kristova čuda. Sotona neprekidno nastoji krivotvoriti Kristovo djelo i ostvariti svoju vlast i zahtjeve. On navodi ljude da Kristova čuda objasne kao posljedice ljudske vještine i moći. On tako uništava vjeru u Krista, Sina Božjeg, u umovima mnogih ljudi i navodi ih da odbace ponude milosti u planu otkupljenja.” —*Patrijarsi i proroci, str. 265.*

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE

1. **Kako mi ponekad pokazujemo isti ponos kao i faraon?**
2. **Na koji način je subota znak razlikovanja za Božji narod danas?**
3. **Zašto toliko puno Izraelaca nije bilo spremno napustiti Egipat? Zašto danas mnogi od nas nerado napuštaju svjetovne običaje i ideje?**
4. **Zašto je Bog dopustio da Izraelci postanu robovi?**
5. **Zašto je Sotona pokušao oponašati Božja čuda?**

Zla u Egiptu

„Zbog čega, dakle, ukrućujete svoja srca, kao što su svoja srca ukrutili Egipćani i faraon? Nisu li oni, kada je on čudesno postupio među njima, pustih narod da ode; i oni su otišli?“ 1. Samuelova 6,6.

„Bog nikoga ne uništava. Svatko tko je uništen, uništio je samoga sebe. Svatko tko odbacuje opomene savjesti, sije sjeme nevjerovanja, a ono će donijeti sigurnu žetvu.“ —Kristove priče, str. 84.

Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, str. 265–272.

Nedjelja

19. siječnja

1. PROTIVLJENJE BESMISLENOM BOGOSLUŽJU

a. Koje je bilo prvo zlo i zašto je poslano? Izlazak 7,14–21.

„Tijekom izlivanja zala na Egipat faraon je bio točan u svojem praznovjernom obožavanju rijeke Nila. Svakog jutra je dolazio na rijeku te na obalama odavao slavu i zahvalnosti samoj vodi, nabrajajući velika dobra koja im je donijela i govoreći o njenoj velikoj snazi; kako bez nje oni kao narod ne bi ni postojali; jer je ona natapala njihovu zemlju i donosila hranu na njihove stolove.“ —*Spiritual Gifts, 4A, str. 54. 55.*

b. Koje je bilo drugo zlo i kako je Bog odlučio ukloniti posljedice ovog zla? Izlazak 8,2–14.

„Egipćani su žabe smatrali svetim te ih nisu željeli uništavati, ali ljigave napasti su postale nepodnošljive...“

Gospod je mogao učiniti da se one u trenutku vrte u prah, ali On to nije učinio da kralj i njegov narod njihovo uklanjanje ne bi proglasili posljedicom vraćanja, kao i prethodna djela vračara. Žabe su uginule i oni su ih sakupljali na hrpu.“ —*Patrijarsi i proroci, str. 265. 266.*

2. BOG SE BRINE O SVOM NARODU

a. Kako je Gospod učinio razliku među onima koje je pogodilo četvrto zlo? Izlazak 8,20–24.

„Obadi su ispunili kuće i zemlju, tako da je „zemlja nastradala od obada”. Ovi su kukci bili veliki i otrovni, a njihov je ubod bio vrlo bolan za ljude i životinje. Kao što je bilo prorečeno, ova kazna nije pogodila gošensku zemlju.” — *Patrijarsi i proroci, str. 266.*

b. Koju dodatnu razliku je Bog učinio u petom i devetom zlu? Izlazak 9,1–6; 10,22. 23.

„Slijedio je još strašniji udarac – pomor sve stoke u Egiptu koja se zatekla u polju. I svete i tegleće životinje, krave, volovi, ovce, konji i deve, magarci, sve je bilo uništeno. Jasno je rečeno da će Izraelci biti izuzeti, a faraon, nakon što je poslao vjesnike u izraelske domove, potvrdio je istinitost ove Mojsijeve izjave. „Od Izraelaca nije uginulo ni jedno grlo.” Ipak, kralj je ostao tvrdoglav.” — *Patrijarsi i proroci, str. 267.*

„Iznenada je tama prekrila zemlju, tako gusta i crna da se činilo da „će se moći opipati”. Ne samo što su ljudi bili lišeni svjetlosti već je i zrak bio vrlo težak, što je otežavalo disanje. „Tri dana nisu ljudi jedan drugog mogli vidjeti, i nitko se sa svog mjesta nije micao. A u mjestima gdje su Izraelci živjeli sjala je svjetlost.” Sunce i Mjesec su bili egipatska božanstva, a u ovoj misterioznoj tami i ljudi i njihovi bogovi bili su podjednako pogođeni silom koja se zauzimala za robove.” — *Patrijarsi i proroci, str. 272.*

c. Kakvu zaštitu je Gospod obećao svome narodu? Ponovljeni zakon 32,43; Psalam 103,8. Kako se ova zaštita proširila i na Egipćane tijekom devetog zla?

„Premda je tama bila strašna, ovo je zlo bilo dokaz Božje samilosti i njegova nastojanja da ne uništava. On je ljudima htio dati vrijeme za razmišljanje i pokajanje prije no što na njih pusti posljednje i najstrašnije zlo.” — *Patrijarsi i proroci, str. 272.*

3. VRAČARI PRIZNAJU PORAZ

a. Kakva je bila reakcija vračara na treće zlo? Izlazak 8,18. 19.

„Aron je na Božju zapovijed pružio svoju ruku i prašina se zemaljska pretvorila u komarce diljem cijele egipatske zemlje. Faraon je pozvao vračare da učine isto, ali oni to nisu mogli učiniti. Božje se djelo tako pokazalo nadmoćnijim od Sotoninog Sami su vračari priznali: „To je prst Božji!” Ali kralj je ostao uporan.” — *Patrijarsi i proroci, str. 266.*

b. Kako je Bog uputio Mojsija da izazove zlo čireva? Izlazak 9,8–10. Koji je bio značaj pepela iz peći?

„Mojsiju je nakon toga naređeno da uzme pepeo iz peći i da ga „pred faraonovim očima baci prema nebu”. Ovo je bio vrlo značajan čin. Bog je prije četiri stotine godina pokazao Abrahamu tlačenje njegova naroda u budućnosti, slikom „zadimljenog žeravnjaka i goruće zublje”. On je objavio da će kazniti tlačitelje, a robove izvesti s velikim blagom. Izrael je u Egiptu dugo bio u peći nevolje. Ovaj je Mojsijev čin njima bio obećanje da se Bog sjeća svog saveza te da je došlo vrijeme njihova izbavljenja.” — *Patrijarsi i proroci, str. 267.*

c. Kako su čirevi pogodili vračare? Izlazak 9,11.

„Dok se pepeo uzdizao prema nebu, a fina se prašina širila egipatskom zemljom, „otekline s čirevima prekriše ljude i životinje”, svuda gdje je padoo pepeo. Svećenici i vračari su dosad hrabрили faraona u njegovoj tvrdoglavosti, ali sada je kazna stigla i njih. Pogođeni odvratnom i bolnom bolešću, njihova ih je hvalisava sila činila još jadnijima i oni se više nisu mogli boriti protiv Izraelova Boga. Cijeli je narod mogao vidjeti ludost vjere u vračare kad oni čak ni sami sebe nisu mogli zaštititi.” — *Patrijarsi i proroci, str. 267.*

4. EGIPĆANI SU UPLAŠENI

a. Kako je Bog milostivo upozorio Egipćane o sedmom zlu i kakve su bile posljedice? Izlazak 9,18–21.

„Tuča nije bila uobičajena u Egiptu, a prorečeno nevrijeme nikada ranije nije viđeno. Vijest se brzo pročula i svi koji su vjerovali Jahvi sakupili su svoju stoku, dok su oni koji su prezirali njegova upozorenja ostavili stoku u polju. Tako se Božja milost pokazala usred kazne, ljudi su iskušani i pokazalo se koliko je njih prikaz Božje sile naveo da ga se boje.

Pustoš i propast je obilježila put anđela koji je uništavao. Samo je gošenska zemlja bila pošteđena. Egipćanima je pokazano da živi Bog nadzire zemlju, da prirodne sile slušaju Njegov glas, te da je jedina sigurnost u poslušnosti Njemu.” —*Patrijarsi i proroci, str. 269.*

b. Nakon što je Bog upozorio Egipćane o osmom zlu, skakavcima, što je pokazalo da su se faraonove sluge bojale Boga? Izlazak 10,7.

„Faraonovi savjetnici su ostali užasnuti. Narod je pretrpio velike gubitke zbog pogibije stoke. Tuča je pobila mnogo ljudi. Šume su bile opustošene, a polja uništena. Oni su brzo gubili sve što su im Hebreji donijeli svojim radom. Glad je prijetila cijeloj zemlji. Knezovi i dvorani su navaljivali na kralja i ljutito zahtijevali: „Dokle će nam ovaj čovjek biti stupica? Pusti te ljude neka idu i štovanje iskažu Jahvi, svome Bogu! Zar ne vidiš kako Egipat srlja u propast?” — *Patrijarsi i proroci, str. 271.*

c. Nakon svega što se do tad dogodilo, kako je faraon pokazao da još nije spreman pustiti Izraelce da odu? Izlazak 10,8–11.

„Faraon je nastojao uništiti Izraelce teškim radom, ali sada se pretvarao da se duboko zanima za njihovu dobrobit i nježno se brine za njihovu djecu. Njegov je stvarni cilj bio da zadrži djecu i žene kao jamstvo da će se muškarci vratiti.” — *Patrijarsi i proroci, str. 271.*

5. POBUNA JE IZBOR

a. Kako je svaka iduća Božja kazna djelovala na farona? Izlazak 9,7. 35; 10,3.

„Bog govori čovjeku kroz svoje sluge, upozoravajući, opominjući i ukoravajući grijeh. On svakome pruža priliku da ispravi svoje pogreške prije no što one postanu dio karaktera, ali ako ih tko odbije ispraviti, božanska sila ne posreduje da bi se suprotstavila smjeru njegova djelovanja. Takvoj je osobi lakše ponoviti isto djelo. Njegovo je srce tvrđe na djelovanje Svetoga Duha. Daljnje odbijanje svjetlosti dovodi ga u stanje u kojem je i daleko jači utjecaj neučinkovit i ne može izvršiti trajniji dojam.” —Patrijarsi i proroci, str. 268.

b. Budući da je faraon odabrao pobuniti se protiv Boga, s čime je povezan ovaj grijeh i kakve su uvijek posljedice ovakvog izbora? 1. Samuelova 15,23. (prvi dio); Izreke 28,14.

„Onaj koji pokaže drskost nevjernika, ravnodušnost prema božanskoj istini, samo žanje žetvu koju je sam posijao. Tako se događa da mnoštvo sa stoičkom ravnodušnošću dolazi slušati istine koje su nekada pokretale njihovu dušu. Oni su posijali nemar i odbacivanje istine, i takva je žetva koju žanju.” —Patrijarsi i proroci, str. 268.

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE

1. Kako je tijekom prvog i drugog zla pokazano da su bogovi Egipta inferiorni u odnosu na nebeskog Boga?
2. Kako je Bog tijekom zala pokazao brigu i za svoj narod i za Egipćane?
3. Kako su uši i čirevi porazili vračare?
4. Kako su Egipćani pokazali da su povjerovali Božjoj Riječi o nadolazećem zlu tuče? Kako mi pokazujemo vjeru u Božju Riječ?
5. Koja dva stava vode nevjerovanju?

Dar prve subote za misiju u Tanzaniji

Tanzanija je država u istočnoj Africi poznata po svojim ogromnim područjima divljine. Tu se ubrajaju doline nacionalnog parka Serengeti, raj za safari (nastanjuju ih slonovi, lavovi, leopardi, bivoli i nosorozi) i nacionalni park Kilimanjaro, dom najviše planine Afrike. Nedaleko od obale nalaze se otoci, Zanzibar i Mafia, sa morskim parkovima gdje se mogu pronaći kitovi i koraljni grebeni.

Iako ne postoje statistički podaci o religiji u Tanzaniji, vjerske vođe i sociolozi procjenjuju da su muslimanska i kršćanska zajednica brojčano približno jednake te da obje obuhvaćaju 30 do 40% stanovništva, dok ostatak čine pripadnici drugih svjetskih religija, pripadnici domorodačkih vjera i nereligiozne osobe. Prema podacima iz 2016. godine, Tanzanija ima 55,57 milijuna stanovnika. Službeni jezici u Tanzaniji su svahili i engleski, iako postoji ukupno 126 jezika u upotrebi.

Tanzanija je podijeljena u 30 regija (mkoa), dvadeset i pet u kontinentalnom dijelu zemlje te pet na Zanzibaru.

Vijest probuđenja i reformacije doprla je do Tanzanije zahvaljujući našoj braći iz Kenije. Također su nam pomagala, a pomažu nam i dalje, naša braća iz Njemačke. Generalna Konferencija tiska Biblijske lekcije na jeziku svahili uz pomoć unije u Ruandi, blizu Tanzanije. Svahili je u upotrebi u svim državama istočne Afrike.

Djelo je sada toliko napredovalo da je potrebno izgraditi sjedište. Vjerujemo da će Dar Es Salam biti najbolje mjesto za to. Dar Es Salam, ili jednostavno Dar, ranije poznat kao Mzizima, nekadašnja je prijestolnica i najmnogoljudniji grad Tanzanije, a uz to je i važan regionalni ekonomski centar. Smješten na Svahili obali, to je jedan od najbrže rastućih gradova svijeta. Dar je multikulturološki grad, dom afričkim Tanzanijcima, arapskim i južnoazijskim zajednicama, britanskim i njemačkim iseljenicima, katolicima, luteranima te muslimanima. To je idealno mjesto za naše sjedište jer će olakšati misionarsko djelo po cijeloj zemlji.

Pozivamo sve članove naše subotnje škole širom svijeta da velikodušno prilože svoje darove za potrebe ovog projekta. Unaprijed vam zahvaljujemo za pomoć. Neka Bog obilno nagradi vašu brigu za Njegovo djelo u Africi.

Vaša braća i sestre iz misije u Tanzaniji

Pasha

„No Isus im reče: „Zaista, zaista, kažem vam: Ako ne jedete tijelo Sina čovječjega i ne pijete njegovu krv, nemate život u sebi.“ Ivan 6,53.

„Kristovi sljedbenici moraju biti sudionici njegova iskustva. Oni moraju primiti i usvojiti Božju Riječ tako da ona postane pokretna sila njihovog života i djela. Oni Kristovom silom moraju poprimiti Njegov lik i odražavati nebeske osobine. Oni moraju jesti tijelo i piti krv Sina Božjeg ili u njima neće biti života Kristov duh i djelo mora postati duh i djelo njegovih učenika.“ —Patrijarsi i proroci, str. 278.

Predlažemo da pročitat: Patrijarsi i proroci, str. 273–280.

Nedjelja

26. siječnja

1. MILOSTIVO UPOZORENJE

a. Kako su Egipćani gledali na Mojsija? Izlazak 11,3. (zadnji dio)

b. Koja presuda je prorečena prije desetog zla te što su faraon i njegove sluge učinili? Izlazak 11,1. 4–8; 12,12.

c. Što možemo naučiti o Božjem karakteru iz mnogih upozorenja koja je poslao Egipćanima prije desetog zla? 2. Petrova 3,9.

„Kazna na koju je Egipat prvo bio upozoren trebala je doći kao posljednja mjera. Bog dugo trpi i obiluje milošću. On prema bićima koja je stvorio na svoju sliku postupa s nježnom brigom. Da je gubitak žetve i stada naveo Egipćane na pokajanje, djeca ne bi bila pobijena, ali oni su tvrdoglavo odbijali božanske zapovijedi i sada ih je morao stići i posljednji udarac.“ —Patrijarsi i proroci, str. 273.

„Gospod ne želi da ijedna duša propadne. Djelima Njegove milosti nema broja.“ —Podignimo pogled, str. 150.

2. USPOSTAVLJANJE PASHE

a. Kome je bilo dozvoljeno jesti pashalno janje? Izlazak 12,43. 48. 49.

b. Što su Izraelci trebali učiniti s krvlju i koja je bila svrha ove upute ? Izlazak 12,7. 13. 23.

„Robovi su prije oslobođenja morali pokazati svoju vjeru u veliko izbjavljenje koje se uskoro trebalo ostvariti. Krvni je znak morao biti na njihovim domovima, a oni i njihove obitelji morali su se odvojiti od Egipćana i okupiti se u svojim domovima. Da su Izraelci zanemarili neku od danih uredbi, da su zaklali janje a zanemarili poškopiti dovratnike krvlju, ili da su izašli iz svojih kuća, oni ne bi bili sigurni. Oni su mogli iskreno vjerovati da su učinili sve što je bilo potrebno, ali iskrenost ih ne bi spasila. Svi koji su zanemarili upozorenja Gospodnjih uredbi izgubili su svog prvorođenca od ruke anđela koji je uništavao.

Narod treba poslušnošću pružiti dokaz o svojoj vjeri. Tako svi oni koji se nadaju da će biti spašeni zaslugama Kristove krvi trebaju shvatiti da oni sami moraju sudjelovati u osiguranju svog spasenja. Premda nas samo Krist može otkupiti od kazne prijestupa, mi moramo ostaviti grijeh i okrenuti se poslušnosti. Čovjek se spašava vjerom, a ne djelima, a ipak se njegova vjera mora pokazati na djelu.” —*Patrijarsi i proroci, str. 278. 279.*

c. Tko je trebao zaklati pashalno janje i krvlju poškopiti dovratke? Izlazak 12,21. 22. Kakav značaj ovo ima za nas danas?

„Otac je u domu trebao postupati kao svećenik, a ako njega nije bilo, najstariji živi sin trebao je izvršiti svečani čin prskanja dovratnika krvlju. To je simbol djela koje treba izvršiti u svakoj obitelji. Roditelji trebaju okupiti svoju djecu u domu i predstaviti im Krista kao njihovu Pashu. Otac treba posvetiti svakog člana svojega doma Bogu i tako izvršiti djelo prikazano pashalnom svečanošću. Opasno je ovu svečanu dužnost prepustiti tuđim rukama.” —*Temelji sretnog doma, str. 324.*

3. ZNAČAJ PASHE

- a. Kako su Izraelci trebali jesti janje i ostale namirnice pashalne gozbe? Izlazak 12,8–11. Koja promjena se dogodila nakon što su se naselili u svojoj zemlji?**
-

„U vrijeme svog oslobođenja iz Egipta, djeca su Izraelova jela pashalnu večeru stojeći, opasanih bedara i sa štapom u ruci, spremni za put. Način na koji su svetkovali ovu ustanovu bio je u skladu s njihovim stanjem; upravo su se pripremali za svoj izlazak iz Egipta, stojeći pred mučnim i teškim putovanjem kroz pustinju. Ali u Kristovo doba stanje se izmijenilo. Sad nisu morali izaći iz neke strane zemlje, već su nastanjivali svoju zemlju. U skladu s odmorom koji im je dan, narod je u poluležećem položaju sudjelovao u pashalnoj večeri.” — *Želja vjekova, str. 653.*

- b. Kako je ovo veličanstveno izbavljenje Izraelaca iz Egipta očuvano svježim u umovima njihove djece? Izlazak 12,26. 27.**
-

„Pasha je uspostavljena kao sjećanje na oslobođenje Izraela iz egipatskog ropstva. Bog je zapovjedio da se povijest iz godine u godinu ponavlja, da bi djeca pitala o značenju ove ustanove. Tako se veličanstveno oslobođenje trebalo očuvati svježim u njihovim mislima.” — *Želja vjekova, str. 652.*

- c. Kakav je odnos između svetkovanja pashe i Gospodnje večere? Koje djelo treba biti u našim umovima tijekom obreda Gospodnje večere? Matej 26,17–19, 26–29; 1. Korinćanima 11,26.**
-

„Dok je jeo Pashu sa svojim učenicima, utvrdio je umjesto nje obred koji je trebao postati uspomenom na Njegovu veliku žrtvu. Hebrejski je narodni blagdan trebao zauvijek izgubiti važnost. Obred koji je Krist zasnovao Njegovi sljedbenici trebaju svetkovati u svim zemljama i kroz sve vjekove. Ustanova Gospodnje večere dana je kao sjećanje na veliko oslobođenje izvršeno Kristovom smrću. Ovu ustanovu treba svetkovati sve dok On ne dođe drugi put, u sili i slavi. Ovo nam sredstvo pomaže da se uvijek sjećamo ovog velikog djela.” — *Želja vjekova, str. 652. 653.*

4. SIMBOL I BIT (SUŠTINA)

a. Koga je simboliziralo pashalno janje? Ivan 1,29; 1. Korinćanima 5,7.

„Bog je želio da ih pouči kako iz Njegove ljubavi proistječe dar koji ih miri s Njim.” —*Želja vjekova*, str. 113.

„Žrtveno Janje predstavlja „Janje Božje” u kome je sva naša nada u izbavljenje. Apostol kaže: „... jer je žrtvovano naše pashalno janje – Krist.” (1. Korinćanima 5,7) Nije bilo dovoljno prinositi samo pashalno janje, njegova se krv morala škropiti na dovratnike. Tako su se zasluge Kristove krvi morale pripisati duši. Mi moramo vjerovati ne samo da je On umro za svijet, već da je umro i za nas pojedinačno. Mi sami moramo prihvatiti vrline žrtve pomirenja.” —*Patrijarsi i proroci*, str. 277.

b. Koga simbolizira kruh i na koju stvarnost nas to treba podsjetiti? Ivan 6,47.48.51.

„Kristovoj smrti dugujemo čak i svoj ovozemaljski život. Kruh koji jedemo otkupljen je Njegovim slomljenim tijelom. Voda koju pijemo kupljena je prolivenom krvlju. Nikada nitko, svet ili grješan, ne uzima svoju svakodnevnu hranu, već se hrani Kristovim tijelom i krvlju. U svaki kruh utisnut je golgotski križ. On se ogleda u svakom izvoru vode. Krist je istaknuo sve ovo uspostavljajući simbol svoje velike žrtve. Svjetlost koja blista iz službe Svete večere u gornjoj sobi posvećuje hranu za naš svakodnevni život. Obiteljski stol postaje Gospodnjim stolom, a svaki objed obredom.

Koliko su istinitije Kristove riječi o našoj duhovnoj naravi! On izjavljuje: „Tko jede tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni.” Mi možemo živjeti životom svetosti ako prihvatimo život koji je za nas žrtvovan na golgotskom križu. Taj život primamo prihvaćanjem Njegove riječi, izvršavanjem onoga što je On zapovjedio. Tako postajemo jedno s Njim. „Tko jede tijelo moje”, kaže On, „i pije krv moju, ostaje u meni i ja u njemu. Kao što je mene poslao živi Otac, i kao što ja živim zbog Oca tako će i onaj koji mene jede živjeti zbog mene.” (Ivan 6,54. 56. 57.) Ovi se ulomci u posebnom smislu odnose na Gospodnju večeru. Kad se vjera udubljuje u veliku žrtvu našega Gospodina, duša prima Kristov duhovni život. Takva će duša na svakoj Gospodnjoj večeri primiti duhovnu snagu. Ova služba uspostavlja živu vezu kojom je vjernik povezan s Kristom pa tako i s Ocem. U posebnom smislu ona uspostavlja vezu između ovisnih ljudskih bića i Boga.” —*Želja vjekova*, str. 660. 661.

5. DESETO ZLO – SMRT PRVOROĐENACA

a. Opišite posljednje zlo. Izlazak 12,29. 30.

b. Kako su Izraelci gotovo istjerani iz zemlje Egipatske? Zašto? Izlazak 12,31–33.

„Diljem golemog egipatskog kraljevstva uništen je ponos svakog doma. Zrak je bio ispunjen kricima i zapomaganjima ožalošćenih. Kralj i dvorani, blijedih lica i drhtavih usana, ostali su zaprepašteni ovim užasnim događajem. Faraon se sjećao kako je nekada uzviknuo: „Tko je taj Jahve da ga ja poslušam... i pustim Izraelce? Ja toga Jahvu ne znam niti ću pustiti Izraelce!” On je sada, s ponosom kojim je nekad izazivao nebo, ležao u prašini i „pozva Mojsija i Arona te im reče: ‘Ustajte i odlazite od moga naroda i vi i vaši Izraelci! Idite! Odajite štovanje Jahvi, kako ste tražili... Idite pa i mene blagoslovite!’” I kraljevi savjetnici su preklinjali Izraelce „da brže idu iz zemlje, jer izgibosmo svi, govorahu oni.” —*Patrijarsi i proroci, str. 280.*

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE

1. Kako je Bog pokazao milost Svojim upozorenjima prije svakog zla i posebno prije desetog zla?
2. Na koji način svetkovanje pashe pokazuje kako vjera i djela moraju biti udruženi? Kako je ovo povezano s mojim osobnim iskustvom?
3. Koje izbavljenje obilježava Gospodnja večera? Zašto bismo ju redovno trebali svetkovati?
4. Kako mi prisvajamo Kristovu spasonosnu krv svojim dušama?
5. Kako mi, kao faraon, ponekad čekamo da nas Bog ponizi prije nego poslušamo Njegov glas?

Izlazak iz Egipta

„Na svršetku tih četiri stotine i trideset godina, toga istoga dana, sve vojske Gospodnje iziđoše iz zemlje egipatske.“ Izlazak 12,41.

„Međutim, poput zvijezda koje se kreću određenim putanjama kroz beskrajna prostranstva, Božje namjere ne poznaju žurbu ni zakašnjenje.“ — Želja vjekova, str. 32.

Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, str. 281–283.

Nedjelja

2. veljače

1. PRIPREMA ZA IZLAZAK

a. Što su Izraelci tražili za svoj naporni rad i patnju u Egiptu i kako su Egipćani ispoštovali ovaj zahtjev? Izlazak 12,33. 35. 36.

b. Opišite zajednicu koja je napustila Egipat. Izlazak 12,37–39.

„Veliki je bio broj Egipćana koji su pokazivanjem znaka i čudesa bili navedeni da Hebrejskog Boga priznaju za jedinog i pravog Boga. Zavjetovali su se da će izraelski Bog ubuduće biti njihov Bog. Odlučivši se da napuste Egipat, pošli su sa sinovima Izraelovim da služe njihovom Bogu.“ — *Biblijski komentari, 1. str. 1101.*

„Prilikom izlaska bilo je „oko šest stotina tisuća pješaka, osim žena i djece“. U tom mnoštvu nisu samo bili oni koje je pokrenula vjera u Boga Izraelova, već mnogo onih koji su željeli pobjeći od zala ili koji su slijedili mnoštvo iz puke radoznalosti i uzbuđenja. Izraelcima je ova skupina ljudi uvijek bila smetnja i zamka.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 281.*

2. PRISJEĆANJE BORAVLJENJA

a. **Koliko dugo su Abraham i njegovi potomci živjeli među strancima i tijekom koje generacije je njihov boravak u Egiptu okončan? Izlazak 12,40.41; Postanak 15,13–16.**

b. **Kako smo i mi došljaci na ovoj zemlji? Hebrejima 11,13–16.**

„Svojim djelima [učenici] su svakodnevno svjedočili da ovaj svijet nije njihov dom; njihovo državljanstvo je bilo nebesko; oni su tražili bolju, nebesku zemlju. Njihovi razgovori i privrženosti su bili vezani za nebeske stvari. Bili su u svijetu, ali ne od svijeta; u duhu i u praksi su bili odvojeni od svjetskih načela i običaja. Njihov svakodnevni primjer je svjedočio kako oni žive za slavu Božju. Njihov glavni interes, kao i njihovog Gospodina, je bio spašavanje duša” —*Lift Him Up*, str. 325.

c. **U obilježavanju pashe, koji zahtjev je Bog postavio za prvorodence od ljudi i od životinja? Izlazak 13,2. 11–15; Brojevi 3,13. Koju pouku je ovaj zakon naučavao?**

„Nadalje, Gospodu su pripadali prvorodeno dijete i životinja, a otkupljivali su se otkupom kao priznanjem da bi za pomora egipatskih prvorodenaca izraelski prvorodenci, premda milostivo zaštićeni, bili izloženi istoj opasnosti da nije bilo žrtve pomirenja.” —*Patrijarsi i proroci*, str. 274.

„Kad je uspostavljena služba u Šatoru, Gospodin je izabrao Levijevo pleme, umjesto prvenaca iz cijelog Izraela, da služi u Svetišću. Međutim, prvenca su još smatrali Gospodnjim vlasništvom i stoga se on trebao otkupiti.

Tako je zakon o posvećenju prvenca postao vrlo značajan. Premda je bio uspomena na Gospodnje čudesno izbavljenje Izraelove djece, on je prikazivao još veće oslobođenje koje će izvojevati jednorodni Božji Sin. Kao što je krv kojom su bili poprskani dovratnici spasila prvence u Izraelu, tako Kristova krv ima moć spasiti svijet.” —*Želja vjekova*, str. 51.

3. SLIJEDITI BOŽJE VODSTVO

a. Koju Josipovu želju su Izraelci ispunili kad su napuštali Egipat? Postanak 50,25; Izlazak 13,19.

„Izraelci su prilikom izlaska iz Egipta ponijeli dragocjeno naslijeđe, Josipove kosti, koje su tako dugo čekale ispunjenje Božjeg obećanja, a koje su, tijekom mračnih dana ropstva, bile podsjetnik na njihovo oslobođenje.” —*Patrijarsi i proroci, str. 282.*

b. Zašto su išli dužim, okolnim putem, umjesto da su odvedeni izravno u obećanu zemlju? Izlazak 13,17.18.

„Umjesto da pođu najkraćim putem u Kanaan, kroz filistejsku zemlju, Gospod ih je usmjerio prema jugu, prema obali Crvenog mora. „Bog je, naime, rekao: ‘Mogao bi se narod predomisлити i vratiti u Egipat kad vidi ratovanje.’” Da su pokušali proći kroz filistejsku zemlju, naišli bi na protivljenje, jer Filistejci, smatrajući ih robovima koji bježe od svojih gospodara, ne bi oklijevali napasti ih. Izraelci su bili slabo pripremljeni za sukob s tako moćnim i ratobornim narodom. Oni su nedovoljno poznavali Boga i imali malo vjere u Njega te bi se obeshrabrili i prestrašili. Oni su bili nenaoružani i nenavikli na rat, njihov je duh bio oslabljen dugim robovanjem, a imali su i žene, djecu, sitnu i krupnu stoku. Vodeći ih prema Crvenom moru Gospod se pokazao kao sažaljiv i razuman Bog.” —*Patrijarsi i proroci, str. 282.*

c. Kad nam se čini da nas Bog vodi na način koji ne razumijemo, kao što je to bio slučaj s djecom Izraelovom, čega se trebamo sjetiti? Ivan 13,7.

„Naše kušnje su često takve da nam se čine skoro nepodnošljivima, kakve bi sigurno i bile da nema Božje pomoći. Ako se ne oslonimo na Njega, potonut ćemo pod teretom odgovornosti koje sa sobom nose samo tugu i jad. Ali ako Krista učinimo svojim pouzdanikom, nećemo potonuti pod težinom kušnji. Kad se sve čini mračno i neobjašnjivo, trebamo imati povjerenja u Njegovu ljubav; moramo ponavljati riječi koje je Krist izgovorio našoj duši: „Što ja činim, ne možeš razumjeti sada, ali ćeš razumjeti poslije.” —*Moj život danas, str. 184.*

4. VIDLJIVI ZNACI BOŽJEG VODSTVA

a. **Odakle su djeca Izraelova krenula na svoje putovanje? Gdje je bilo njihovo prvo i drugo stajalište? Izlazak 12,37; 13,20.**

b. **Što je Bog poslao da vodi Njegov narod tijekom putovanja danju i noću? Izlazak 13,21.22; Psalam 105,39.**

„Stup njihovog nevidljivog Vođe uvijek je bio pred njima. Oblak je danju usmjeravao njihovo putovanje ili se širio kao svod nad mnoštvom. On je služio kao zaštita od sunčane žege, a svojim hladom i vlagom pružao osvježenje u isušenoj, žednoj pustinji. Noću je postajao stup od ognja koji je osvjetljavao tabor i neprekidno svjedočio o božanskoj prisutnosti.” —*Patrijarsi i proroci, str. 282.*

c. **Kako Izaija opisuje Božju brigu za svoj narod u posljednjem sukobu, dok se približavaju nebeskom domu? Izaija 4,5.6.**

„U jednom od najljepših i najutješnijih ulomaka u Izaijinim proročanstvima, spominje se stup od oblaka i ognja koji predstavlja Božju brigu za Njegov narod u posljednjoj velikoj borbi protiv sila zla: 'Sazdat će Jahve nad svom Gorom sionskom i nad svima što ondje budu zborovali oblak s dimom danju, a noću sjaj ognja žarkoga. Jer, vrh svega, slava će biti zaklon i sjenica da zasjenjuje danju od pripeke, štiti i utočište od pljuska i oluje.' (Izaija 4,5.6.) — *Patrijarsi i proroci, str. 283.*

„U vrijeme iskušenja koje nam predstoji, sigurnost Božje zaštite bit će zajamčena onima koji Kristov nalog o trpljenju održe do kraja... Dok je za one koji uporno odbacuju Njegovu milost strašan kao 'lav od koljena Judina', za poslušne i vjerne On je 'bezazleno i prečisto Janje Božje'. Stub od oblaka, koji prestupnicima Božjeg zakona nagovještava gnjev i zadaje im zasluženi strah, onima koji drže Njegove zapovijedi donosi svjetlost, sreću i oslobođenje. Ruka koja je dovoljno jaka da pobunjenicima zada smrtni udarac, bit će dovoljno jaka i da oslobodi one koji ostanu vjerni. Svaki vjernik bit će pronađen i konačnim prikupljanjem sigurno obuhvaćen. 'I poslat će anđele svoje s velikim glasom trubnim; i sabrat će izabrane Njegove od četiri vjetra, od kraja do kraja nebesa' (Matej 24,31).“ —*6. Svjedočanstvo, str. 404.*

5. FARAON PROGONI IZRAELCE

a. **Koju uputu i upozorenje je Gospod poslao Izraelcima uoči neposredne opasnosti? Izlazak 14,1–4.**

b. **S kojim brojnim snagama je faraon progonio bjegunce i gdje ih je sustigao? Izlazak 14,5–9.**

„Kralj je bio odlučan da Izraelce prestraši velikim prikazom svoje sile. Egipćani su se bojali da ih njihovo prisilno pokoravanje izraelskom Bogu ne izloži poruzi drugih naroda, ali ako sada pokažu svoju silu i vrate bjegunce, oni će opravdati svoju slavu i vratiti robove u službu.“
—*Patrijarsi i proroci, str. 283.*

c. **U našoj osobnoj borbi za slobodu od Sotonske vlasti, koje obećanje nas treba nadahnuti pouzdanjem u izbavljenju? Izaija 49,24. 25.**

„Duhovi tame borit će se za dušu koja je ranije bila pod njihovom vlašću, ali Božji anđeli borit će se za tu dušu sa silom koja će nadvladati. Gospodin kaže: „Može li se otet plijen junaku? Može li sužanj pobjeći pobjedniku? Da, ovako govori Jahve: Bit će oduzet sužanj junaku, pobjeći će plijen pobjedniku! S onima koji se s tobom spore ja ću se sporiti, tvoju djecu ja ću izbaviti.“ (Izaija 49,24. 25.) —*Želja vjekova, str. 258.*

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE

1. **Kako mi možemo biti slični miješanom mnoštvu u našim motivima za službu Bogu?**
2. **Kako možemo pokazati da smo samo došljaci na ovoj zemlji?**
3. **Zašto su Izraelci, na početku svojeg putovanja, morali ići duljim putem? Što mi trebamo naučiti iz njihovog iskustva?**
4. **Kako će stup od oblaka i od ognja ponovno služiti Božjem narodu u sukobu koji je pred nama?**
5. **Što su Egipćani željeli ponovno zadobiti kad su odlučili progoniti Izraelce?**

Prelazak preko Crvenog mora

„On ukori i Crveno more i ono presahnu; tako ih kroz dubine povede kao preko pustare.“ Psalam 106,9.

„Kristova moćna ruka je suzbila bučne valove Crvenog mora, tako da su stajali uspravno kao zidovi i sa jedne i sa druge strane. Na taj način je On napravio put kroz more, i Izraelci su prošli nepokvašenih nogu.“ —Biblijski komentari, 1. str. 1101.

Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, str. 284–290.

Nedjelja

9. veljače

1. UTJEHA UPLAŠENIMA

a. Kako su Izraelci izrazili svoje strahove kad su vidjeli more pred sobom, a faraonovu vojsku iza sebe? Izlazak 14,10–12.

„Hebreji su se utaborili pored mora, čija se voda njima činila kao nepremostiva prepreka, dok su na jugu krševite planine priječile njihov daljnji napredak. Iznenada su u daljini ugledali odsjaj oružja i kočije kao izvidnicu velike vojske... Strah je ispunio srca Izraelaca.“ —Patrijarsi i proroci, str. 283. 284.

b. S kojim riječima je Mojsije pokušao umiriti njihove strahove? Izlazak 14,13.14.

„Mojsija je uvelike uznemirilo to što je njegov narod pokazao tako malu vjeru u Boga, unatoč činjenici da su ponovo bili svjedoci prikaza Njegove sile. Kako su ga mogli optužiti za opasnosti i teškoću njihove situacije kad je on izričito slijedio Božju zapovijed? Istina, nije bilo mogućnosti za oslobođenje osim ako sam Bog ne posreduje u njihovom oslobođenju, ali budući da se našao u ovoj situaciji zbog poslušnosti božanskim uputama, Mojsije nije osjećao strah od posljedica.“ — Patrijarsi i proroci, str. 284.

2. BOG OTVARA PUT ZA OSLOBOĐENJE

a. Koju uputu je Bog dao Mojsiju u pogledu ove neposredne opasnosti? Izlazak 14,15–18. Kako je Krist svojim učenicima dao slično ohrabrenje za trenutke, kad se nađu okruženi teškoćama? Ivan 16,33.

„Krist nije doživio neuspjeh niti se obeshrabrio, a učenici su trebali pokazati istu ustrajnu vjeru. Trebali su raditi kao što je On radio oslanjajući se na Njega kao svoju snagu. Premda će im se na putu ispriječiti prividno nesavladive prepreke, oni su Njegovom milošću trebali ići naprijed ne očajavajući i svemu se nadajući.” —*Djela apostola, str. 23.*

b. Kako je Anđeo Božji otvorio put za izbavljenje djece Izraelove kroz more? Izlazak 14,19–22.

„Međutim, dok su im se Egipćani približavali, očekujući da će biti lak plijen, stup od oblaka se veličanstveno podigao u nebo, iznad Izraelaca i spustio između njih i egipatske vojske. Zid tame se prepriječio između progonitelja i progonjenih. Egipćani više nisu mogli razabrati izraelski tabor te su se morali zaustaviti. Ali kako je noć postajala sve mračnija, stup od oblaka je Hebrejima bio veliko svjetlo, osvjetljavajući cijeli tabor dnevnom svjetlošću.” —*Patrijarsi i proroci, str. 284. 287.*

c. Koju pouku trebamo naučiti iz ovog iskustva? Rimljanima 8,31.

„U svakoj krizi Njegov je narod s povjerenjem mogao reći: „Ako je Bog za nas, tko će biti protiv nas?” (*Rimljanima 8,31*) Kako god lukavo bile postavljene zamke Sotone i njegovih pomagača, Bog ih može otkriti i poništiti sve njihove dogovore. Odgovor vjere i danas će biti isti kao i Nehemijin: „Bog naš borit će se za nas”, jer je Bog u ovom poslu i nijedan čovjek ne može spriječiti njegov konačni uspjeh.” —*Proroci i kraljevi, str. 645.*

3. NEVOLJA ZA EGIPĆANE

a. Kako je Gospod zaustavio egipatsku vojsku? Izlazak 14,23–25 (prvi dio); Psalam 77,15–18.

„Egipćani su se usudili krenuti putem koji je Bog pripremio za svoj narod, a anđeli Božji ušli su među njihovu vojsku i zakočili kotače njihovih kola. To ih je pogodilo. Napredovali su vrlo sporo i počeli su se brinuti. Prisjetili su se nesreća koje je izraelski Bog pustio na njih kako bi ih prisilio da dopuste Izraelu da ode i pomislili su kako bi ih Bog sve mogao predati Izraelcima u ruke. Shvatili su da se Bog bori za Izraelce i strahovito uplašeni, okrenuli su se kako bi pobjegli od njih.” —*Spiritual Gifts*, 3. str. 235.

b. Kad su se Egipćani našli u teškoćama progoneći Izraelce, što su govorili jedni drugima? Izlazak 14,25 (zadnji dio).

c. Što se dogodilo čim su Izraelci sigurno prešli preko mora i kad je Mojsije ponovno ispružio svoj štap? Izlazak 14,26–30. Kako će Bog jednako izbaviti svoj narod na granicama nebeskog Kanaana?

„Egipćane je obuzeo strah i zbunjenost. Usred pobješnjelih sila prirode, čuli su glas ljutitog Boga, i pokušali se vratiti i pobjeći na obalu s koje su pošli. Ali Mojsije je pružio svoj štap i nagomilana voda šišteći, tutnjeći, željna svog plijena, sručila se i povukla egipatsku vojsku u svoje mračne dubine.

Svanuće je izraelskom mnoštvu otkrilo sve što je ostalo od njihovih nekada moćnih neprijatelja: oklopljena tijela razbacana na obali. Jedna noć je bila dovoljna da nakon najstrašnije opasnosti dođe potpuno izbjavljenje.” —*Patrijarsi i proroci*, str. 287. 288.

„Nebeska bića, anđeli velike snage, čekaju poslušni Njegovim zapovijedima da se ujedine s ljudskim oruđima; i Gospod će se umiješati kada stvari dođu do one točke gdje se djelovanju sotonskih oruđa može suprotstaviti samo božanska sila. Kada se Njegov narod bude nalazio u najvećoj opasnosti, naizgled nemoćan da opstane nasuprot sotonine sile, Bog će djelovati u Njihovu korist. Trenutak čovjekove nevolje prilika je za Božje djelovanje.” —*Odabrane poruke*, 2. str. 373.

4. VELIKO IZBAVLJENJE

a. Kako je Psalmist opisao prolazak Izraelaca kroz Crveno more ? Psalm 77,19. 20; 106,8–11.

b. Kako bi Bog pred njima otvorio Crveno more, što su Izraelci morali pokazati sa svoje strane? Hebrejima 11,29.

„Bog je u svojoj providnosti doveo Izraelce u planinski usjek blizu mora da bi u njihovom izbavljenju mogao prikazati svoju silu i poniziti ponos njihovih tlačitelja. On ih je mogao spasiti na drugi način, ali je izabrao ovaj način da bi ispitao njihovu vjeru i ojačao njihovo povjerenje u Njega. Narod je bio iscrpljen i preplašen, ali da nisu pošli naprijed kad im je Mojsije naredio da pođu, Bog im nikada ne bi otvorio put. Oni „vjerom prijeđoše Crveno more kao po suhoj zemlji“ (*Hebrejima 11,29*) Marširajući prema hladnoj vodi oni su pokazali da vjeruju Božjoj riječi koju je Mojsije izrekao. Oni su učinili sve što je bilo u njihovu moći, a Svemogućí Izraelov je onda podijelio more da utre put njihovim nogama.“ —*Patrijarsi i proroci, str. 290.*

c. Kako su Izraelci reagirali na čudesno izbavljenje koje im je Gospod pružio? Izlazak 14,31; Psalm 106,12. Koju pouku možemo naučiti iz ovog iskustva?

„Velike pouke koje se ovdje uče pouke su za sva vremena. Kršćanski je život mnogo puta pritisnut opasnošću, a dužnost je naizgled nemoguće obaviti. Mašta stvara sliku propasti, ropstva ili smrti koja slijedi. Ipak, Božji glas jasno kaže: „Pođite naprijed!“ Mi trebamo poslušati ovu zapovijed, premda naše oči ne mogu vidjeti kroz tamu a oko stopala osjećamo hladne valove. Prepreke koje sprječavaju naš napredak nikada neće nestati pred duhom koji sumnja i oklijeva. Oni koji odlažu poslušati sve dok ne iščezne i posljednja sjena nesigurnosti, nikada neće ni poslušati. Nevjera šapće: „Čekajmo dok nestanu prepreke i jasno vidimo naš put“, ali vjera nas hrabri da napredujemo, ona „sve vjeruje, svemu se nada.“ —*Patrijarsi i proroci, str. 290.*

5. PJEVANJE PJESME POBJEDE

a. Kako je narod pokazivao svoju sreću? Koje su neke od ključnih misli iz Mojsijeve pjesme? Izlazak 15,1–21.

„Ova pjesma i veliko izbavljenje na koje ona podsjeća ostavili su trajan dojam koji nikada neće biti izbrisan iz sjećanja izraelskog naroda. Proroci su je i pjevači u Izraelu vjekovima ponavljali, svjedočeći da je Jahve njihova snaga i izbavljenje onima koji mu vjeruju.” —*Patrijarsi i proroci, str. 289.*

b. Kad, gdje i tko će ponovno pjevati sličnu pjesmu? Otkrivenje 15,2–4.

„Ova pjesma ne pripada samo izraelskom narodu. Ona upućuje na propast svih neprijatelja pravde i na konačnu pobjedu Božjeg Izraela.” —*Patrijarsi i proroci, str. 289.*

„Oni pred prijestoljem pjevaju „novu pjesmu”, pjesmu koju nitko ne može naučiti osim sto četrdeset četiri tisuće. To je pjesma Mojsijeva i Janjetova, pjesma oslobođenja. Nitko osim sto četrdeset četiri tisuće ne može naučiti tu pjesmu, jer je to pjesma njihova iskustva – iskustva koje nikada nije proživio nitko drugi.” —*Velika borba, str. 648.*

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE

1. Zašto Mojsije nije bio uplašen na obali Crvenog mora? Kako i ja mogu biti kao on?
2. Kako je Bog otvorio put za izbavljenje Izraelaca? Kako je u mnogim slučajevima i za tebe otvorio put za izbavljenje?
3. Kad će Bog pristupiti u pomoć svome narodu koji su na samim granicama nebeskog Kanaana?
4. Zašto je Bog odlučio dovesti Izraelce u ovu tešku situaciju? Zašto se mi ponekad nađemo u teškim situacijama?
5. Zašto će samo posebna grupa spašenih moći pjevati pjesmu Mojsijevu i Janjetovu?

Pouke iz Mare i Elima

„I zavapi on Gospodinu. I pokaza mu Gospodin neko drvo od kojega, nakon što ga je bacio u vode, vode postadoše slatke; ondje im on sastavi propis i odredbu, i ondje ih iskuša;“ Izlazak 15,25.

„Tražite mudrost od Gospoda u svakoj nevolji. U svakom iskušenju molite Isusa da vam pokaže put kojim ćete se izbaviti iz svojih poteškoća, i tada će vam se otvoriti oči da prepoznate lijek koji vam je potreban i na svoj slučaj primijenite iscjeljujuća obećanja koja su zapisana u Njegovoj Riječi.“ —Odabrane poruke, 2. str. 273.

Predložemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, str. 291–294.

Nedjelja

16. veljače

1. U PUSTINJI ŠUR

a. Koliko dana su Izraelci putovali kroz pustinju bez da su pronašli vodu? Izlazak 15,22.

b. Kako se zvalo mjesto gdje su pronašli vodu i kakva je bila voda? Izlazak 15,23. Što znači „Mara“? (Isti stih usporedi s Ruta 1,20.)

„Međutim, oni ni nakon tri dana putovanja nisu mogli naći vode. Zalihe koje su ponijeli sa sobom bile su potrošene. Nije bilo vode da ugase žeđ dok su iscrpljeno hodali suncem spaljenom ravnicom. Mojsije, koji je poznao ovaj kraj, znao je ono što drugi nisu, da u Mari, najbližem mjestu gdje su se mogli naći izvori, voda nije pitka. On je s velikom zabrinutošću promatrao oblak koji ih je vodio. Srce ga je boljelo kad je čuo kako razdragani povici: „Voda! Voda!“ odjekuju kolonom. Ljudi, žene i djeca radosno su požurili i nahrupili oko izvora kad se iz naroda razlijegao bolan povik: voda je bila gorka.“ —*Patrijarsi i proroci, str. 291.*

2. ZABORAVLJANJE BLAGOSLOVA

a. Što je narod činio kad su počeli patiti od žeđi? Izlazak 15,24; Psalam 106,13.

„U strahu i očaju oni su ukoravali Mojsija što ih je poveo ovim putem, zaboravljajući da je njih kao i njega vodila božanska prisutnost u tom tajanstvenom oblaku. Ožalošćen njihovom nevoljom, Mojsije je učinio ono što su oni zaboravili učiniti – zavapio je Bogu za pomoć.” —*Patrijarski i proroci, str. 291.*

b. Što Krist poručuje onima koji zaboravljaju prijašnje blagoslove u tjeskobi za svoje buduće potrebe? Luka 12,29. 30.

„Kršćani se ne bi smjeli opterećivati tjeskobnim brigama. Ako ljudi vole i slušaju Boga i ako učine svoj dio, Bog će se pobrinuti za sve njihove potrebe. Iako svoj svagdašnji kruh morate zarađivati znojnog čela, ne njeđujte nepovjerenje prema Bogu, jer će se u velikom planu Njegove providnosti On iz dana u dan brinuti o vašim potrebama.” —*Savjeti o upraviteljskoj službi, str. 227.*

c. Što pokazuje da nas Krist nikad neće zaboraviti? Izaija 44,21; 49,15. 16.

„Isusova ljubav je nešto neskriveno, nježnije čak i od ljubavi majke prema djetetu. Najnježnija ljubav koju poznajemo je majčina ljubav prema djetetu, ali Isusova ljubav je nadmašuje. Naklonost majke može se promijeniti. Majke mogu postati neljubazne, ali Isus neće nikad postati nemaran, neljubazan ni grub prema svojoj djeci.

Stoga nikad, nikad ne pokazujmo sumnju i nedostatak vjere. Njegova ljubav je tako snažna da vlada svim sklonostima Njegove naravi, i On koristi sve svoje obilne zalihe da bi svome narodu činio dobro. Njegova ljubav je trajna, ne mijenja se kao varljiva sjenka. Nikad nemojmo osramotiti Boga trudeći se uporno sačuvati sami sebe, pogleda prikovanog za sebe i imajući sebe neprestano u vidu.” —*Podignimo pogled, str. 180.*

„O, kako mi lako zaboravimo Boga, ali On nikada ne zaboravlja nas; On nas svakog trenutka pohodi svojim blagoslovima.” —*Naše visoko zvanje, str. 314.*

3. GORKO UČINJENO SLATKIM

a. Kako je voda kod Mare postala pitka? Izlazak 15,25. Koje praktične pouke možemo naučiti iz ovoga?

„Bog se pobrinuo kojim načinom pružiti pomoć čovjeku u svakom iskušenju. Kad je Izrael u pustinji naišao na gorku vodu Mojsije je zavapio ka Gospodu. Za iscjeljenje gorke vode Bog nije stvorio nikakvo novo sredstvo, nego je svratio pažnju na ono što je već postojalo. Šiblje iz žbuna koji je On stvorio moralo se staviti u studenac da bi voda postala bistra i slatka. Čim je to učinjeno narod je slobodno pio od te vode i krijepio se. Krist će nam priteći u pomoć u svakom iskušenju ako Ga zatražimo. Otvorit će nam se oči kako bi zapazili spasonosna obećanja zabilježena u Njegovoj Riječi. Sveti Duh će nas naučiti kako primiti svaki blagoslov koji predstavlja lijek protiv tuge i bola. Za svaki gorki gutljaj koji bude stavljen na naše usne naći ćemo spasonosni lijek.

Nemojmo dopustiti da nam, dok promatramo budućnost s njenim teškim problemima i s nepovoljnim izgledima, srce obuzme strah, koljena zadrhte, a ruke klonu. 'Ili neka se uhvati za silu moju', kaže Svemogući, 'da učini mir sa mnom; učinit će mir sa mnom' (*Izaija 27,5*). Oni koji svoj život predaju Njegovom vodstvu i posvete se Njegovoj službi nikad neće dospjeti u položaj ili stanje koje On nije unaprijed predvidio. Ma kakve bile naše okolnosti, ako smo tvorci Njegove riječi, imat ćemo pouzdanog Vođu na svom životnom putu; ma kako bili zbunjeni, imamo Savjetnika na kojeg se možemo potpuno osloniti; ma koliko bili ojađeni, napušteni i osamljeni, imamo Prijatelja koji je pun suosjećanja i ljubavi.“ – *Zdravlje i sreća*, str. 248. 249.

b. Gdje i kojom prilikom je postojao sličan problem te kako je riješen? 2. Kraljevima 2,19–22.

„Jerihonske vode postale su zdrave ne mudročću čovjeka, već čudesnim Božjim djelovanjem...

Bacajući sol u gorki izvor, Elizej je pružio istu duhovnu pouku koju je mnogo stoljeća poslije toga Spasitelj dao svojim učenicima kad je rekao: „Vi ste sol zemlji.“ (*Matej 5,13*) Miješajući se sa zagađenom izvorskom vodom, sol je pročistila izvor i omogućila da iz njega umjesto otrova i smrti sada teče život i blagoslov. Kad Bog uspoređuje svoju djecu sa solju, želi ih poučiti da ih je učinio primateljima svoje milosti kako bi im pomogao da postanu Njegova oruđa za spasenje drugih.“ — *Proroci i kraljevi*, str. 231.

4. OBEĆANJA POSLUŠNIMA

a. Što je Gospod obećao učiniti za svoj narod i uz koje uvjete? Izlazak 15,26. Jesu li uvjeti jednaki i danas?

„Postoje uvjeti koje trebaju ispuniti svi koji žele sačuvati zdravlje. Svi trebaju upoznati te uvjete. Gospodin nije zadovoljan nepoznavanjem Njegovih zakona, bilo prirodnih ili duhovnih. U zajednici s Bogom trebamo raditi na obnovi zdravlja tijela i duše. Mi trebamo poučavati i druge kako da sačuvaju ili povrate zdravlje.” —*Želja vjekova, str. 824.*

b. Koja sigurnost je dana onima koji su bolesni? Psalam 103,2–5; Jakov 5,15.16.

„Uzeti je u Kristu našao izlječenje za dušu i tijelo. Trebao je prvo steći zdravlje duše kako bi mogao osjetiti dragocjenost tjelesnog zdravlja. Prije nego što se tjelesna bolest mogla ukloniti, Krist je morao osloboditi um i očistiti dušu od grijeha. Ovu pouku ne smijemo olako primiti. Danas ima na tisuće onih koji boluju od tjelesnih bolesti i koji, kao ovaj uzeti, čeznu da im se upute riječi: „Ohrabri se, sinko! Oprošteni su ti grijesi.” Uzrok njihovim bolestima je teret grijeha, s nemirom što ga donose nezadovoljene želje. Oni neće primiti spasenje sve dok ne dođu k velikom Liječniku duše. Mir što ga samo On može dati povratit će snagu umu i zdravlje tijelu.” —*Zdravlje i sreća, str. 77.*

c. Zašto trebamo biti drugačiji u načinu na koji se brinemo o svome tijelu? 1. Korinćanima 6,19. 20; 10,31.

„Sveti hram tijela moramo održavati čistim i nezatrovanim kako bi Božji Sveti Duh mogao u njemu prebivati. Moramo vjerno braniti Gospodnje vlasništvo, jer svaka zlouporaba naših snaga skraćuje vrijeme našeg života koje bismo mogli iskoristiti Njemu na slavu... Pravilnom uporabom naših snaga do najvećih razmjera u najkorisnijoj službi i održavanjem svakog organa zdravim tako da um, žile i mišići rade skladno, moći ćemo obavljati najdragocjeniju službu Bogu.” —*Moj život danas, str. 134.*

5. IZVORI U ELIMU

- a. Nakon što su Izraelci napustili Maru, gdje su postavili idući logor? Opišite oazu koju su tamo pronašli. Izlazak 15,27.

- b. Kao što je Bog osiguravao hranu i vodu za Izraelce tijekom njihovog putovanja kroz pustinju, kako On obećava da će se brinuti za potrebe Svojeg naroda pred njihov ulazak u nebeski Kanaan? Izaija 33,16; Psalam 37,19.

„Gospodin mi je više puta pokazao da je suprotno Bibliji stvaranje bilo kakvih zaliha za naše zemaljske potrebe u vrijeme nevolje. Kada bi sveti imali zalihe hrane u kući ili na njivama u vrijeme nevolje, kad naiđe mač, glad i epidemije, vidjela sam da bi im nasilnici sve to oduzeli, a tuđinci poželi njihove njive. To će biti vrijeme da se potpuno pouzdamo u Boga i On će se pobrinuti za nas. Vidjela sam da nam u to vrijeme neće uzmanjkati kruha i vode, da nećemo trpjeti oskudicu ili glad jer je Bog u stanju za nas prostrti stol u pustinji. Kad bi bilo potrebno, On bi poslao gavrane da nas hrane kao što je hranio Iliju, ili bi učinio da mana pada s neba kao što je učinio za Izraelce.” —*Rani spisi, str. 56.*

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE

1. Zašto je mjesto na kojem su Izraelci pronašli vodu nazvano Mara?
2. Kako su oni reagirali na Božju providnost koja ih je dovela na to mjesto? Kako smo i mi ponekad upravo takvi? Kakvi trebamo biti umjesto toga?
3. Bog je obećao da se nikad nećemo naći u situaciji u kojoj se On ne brine za naše potrebe. Pod kojim uvjetom je ovo istinito?
4. Zašto je toliko važno da držimo Božje zakone zdravlja danas?
5. Što je Bog obećao osigurati svome narodu pred sam njihov ulazak u nebeski Kanaan?

Kruh s neba

„Djeca Izraelova su četrdeset godina jela manū, sve dok nisu došla do naseljene zemlje; jela su manū sve dok nisu stigla do granica kanaanske zemlje.“ Izlazak 16,35.

„Ovo ih je čudesno opskrbljivanje svakog dana tijekom četrdeset godina podsjećalo na Božju neprestanu brigu i nježnu ljubav. Prema riječima psalmista Bog im je dao „kruh nebeski. Čovjek blagovaše kruh jakih“ (Psalam 78,24.25), to jest hranu koju su im anđeli davali.“ —Patrijarsi i proroci, str. 297.

Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, str. 294–297.

Nedjelja

23. veljače

1. PONOVRNO GUNĐANJE I PRIGOVARANJE

a. Zašto su Izraelci ponovno gunđali kad su došli u pustinju Sin? Izlazak 16,1–3.

„Premda još nisu gladovali, a njihove su tadašnje potrebe bile zadovoljene, oni su se bojali budućnosti. Nisu mogli razumjeti kako ovo veliko mnoštvo može preživjeti putovanje kroz pustinju i u svojim mislima oni su gledali kako njihova djeca umiru. Gospod je dopustio da ih okruže teškoće i da se smanji zaliha hrane da bi se njihova srca okrenula Njemu koji je dotada bio njihov Izbavitelj. Da su u potrebi prizvao Njega, On bi im dao očit znak svoje ljubavi i brige. On im je obećao da ih nijedna bolest neće sustići ako poslušaju njegove zapovijedi. Očekivanje da će oni ili njihova djeca umrijeti od gladi bilo je grješno nevjerstvo....

Oni su vidjeli i osjećali samo trenutne teškoće i kušnje i umjesto da kažu: ‘Bog je učinio velike stvari za nas, dok smo bili robovi, On od nas stvara veliki narod’, oni su govorili o teškoćama i pitali se kad će se njihovo putovanje završiti.“ —Patrijarsi i proroci, str. 292.

2. UKORAVANJE ONIH KOJI GUNĐAJU

a. Što je Gospod dao svom narodu i kako ih je iskušao u pružanju svakodnevnih namirnica? Izlazak 16,4. 5.

b. Koji je bio odgovor Mojsija i Arona na ovo nerazumno gundanje naroda? Izlazak 16,6–10.

„Mojsije je uvjerio zajednicu da će njihove potrebe biti zadovoljene: „Večeras će vam Jahve dati mesa da jedete, ... a ujutro kruha do mile volje.” Onda je dodao: „Što smo mi? Vi ne mrmljate protiv nas, nego protiv Jahve.” Zatim je naredio Aronu da im kaže: „Reci svoj izraelskoj zajednici: Skupite se pred Gospoda, jer je čuo vaše mrmljanje!” Dok je Aron govorio, „oni se okrenu prema pustinji, i gle! u oblaku pojavi se slava Gospodnja”. Veličanstvo kakvo nikada nisu vidjeli simboliziralo je božansku Prisutnost. Prikazom koji je utjecao na njihova osjetila, oni su trebali primiti spoznaju o Bogu. Trebali su naučiti da je Svevišnji, a ne samo Mojsije, bio njihov vođa, te da se boje Njegova imena i slušaju Njegov glas.” —*Patrijarsi i proroci, str. 294.*

c. Koja obećanja imamo o osiguravanju hrane za nas svakoga dana? Filipljanima 4,19; Psalam 37,25. Kako i mi možemo po ovome pitanju biti kao djeca Izraelova koja su gundala?

„Premda su njihove sadašnje potrebe zadovoljene, mnogi nisu voljni Bogu povjeriti svoju budućnost i oni se neprekidno brinu da ne bi osiromašili i da njihova djeca ne bi bila prepuštena patnji. Neki uvijek predviđaju zlo ili uvećavaju stvarne teškoće, tako da ne vide mnoge blagoslove koji zahtijevaju njihovu zahvalnost. Prepreke na koje oni nailaze, umjesto da ih potaknu da traže pomoć od Boga, jedinog Izvora snage, odvajaju ih od Njega, jer u njima bude nemir i nezadovoljstvo.

Ne trebamo dati mjesta nepovjerenju u Boga koje nas tjera da pripreme za buduće potrebe postanu glavnom životnom zadaćom, kao da je naša sreća u zemaljskim stvarima. Božja volja nije da Njegov narod opterećuje briga.” —*Patrijarsi i proroci, str. 293. 294.*

3. BOG SE BRINE ZA SVOJ NAROD

- a. **Koju vrstu hrane je Gospod jednom prilikom pružio navečer i ujutro te nakon toga tijekom mjesec dana? Izlazak 16,11–15. Zašto je Bog posebno birao hranu koju im je davao?**
-

„Da je Izraelcima bila dana hrana na koju su se navikli dok su bili u Egiptu, oni bi pokazivali još nesavjetljiviji duh nepokornosti, duh kakav se danas pokazuje u svijetu. U ishrani današnjih ljudi uključeno je mnogo toga što Gospod sinovima Izraelovim nije dozvolio da jedu. Ljudska obitelj, kakva je ona danas, predstavlja ilustraciju onoga što bi sinovi Izraelovi postali da im je Gospod dopustio da jedu hranu i da se pridržavaju običaja i navika stečenih u Egiptu.” —*Biblijski komentari, 1. str. 1102.*

„Dok su bili u Egiptu njihov ukus se potpuno izopačio. Bog je namjeravao da procesom obnove njihov apetit ponovo postane neiskvaren i zdrav, da bi sa uživanjem mogli uzimati jednostavne plodove koji su Adamu i Evi još u Edenu dati za hranu. On je upravo namjeravao nastaniti ih u drugom Edenu – u dobroj zemlji obećanja gdje je u izobilju bilo žitarica i raznovrsnih plodova koje je On predvidio za njih. On je namjeravao uskratiti im razdražujuću hranu na kojoj su živjeli u Egiptu kako bi bili u savršenom zdravlju i kreposti kad ih uvede u dobru zemlju u koju ih je poveo. Kad to budu vidjeli okolni neznabožački narodi bit će primorani slaviti Boga Izraelovog, Boga koji je učinio tako čudesna djela za svoj narod. Ako narod koji je priznavao Njega kao Oca nebeskog ne bi bio u savršenom zdravlju i kondiciji, Njegovo ime se ne bi slavilo.” —*Biblijski komentari, 1. str. 1102.*

- b. **Opišite man u načine na koje se trebala pripremati. Izlazak 16,31; Brojevi 11,7. 8.**
-

„Ujutro je na zemlji bio „tanak sloj, nešto poput pahuljica, kao da se slana uhvatila po zemlji”. „Bijaše kao zrno korijandera.” Narod je to nazvao „mana”. Mojsije je rekao: „To je kruh koji vam je Jahve pribavio za hranu.” Narod je sakupljao man u shvatio da je ima u obilju za sve. Oni su je „trli kamenom na kamenoj ploči ili stupali u stupi. Kuhali je u loncu i od nje pravili kolače.” (*Brojevi 11,8*) „a imala je okus medenog kolačića.” —*Patrijarsi i proroci, str. 295.*

4. PRIKUPLJANJE MANE

- a. Koje upute je narod primio o skupljanju mane? Izlazak 16,16–26. Kako je mana pokazivala nužnost svetkovanja subote prije davanja zakona na Sinaju?**

„Svakog tjedna tijekom njihovog dugog putovanja pustinjom Izraelci su bili svjedoci trostrukog čuda koje je u njihove umove trebalo utisnuti svetost subote: dvostruka količina mane je padala šestog dana, a sedmog je dana nije bilo; količina potrebna za subotu ostala je slatka i čista, a kad su ju čuvali prekovremeno u neko drugo vrijeme, ona bi se pokvarila.

Okolnosti u vezi s davanjem mane pružaju nam jasne dokaze da subota nije uspostavljena, kao što mnogi tvrde, prilikom davanja Zakona na Sinaju. Izraelci su prije dolaska na Sinaj razumjeli obvezu svetkovanja subote. Obvezom da svakog petka skupljaju dvostruku količinu mane kao pripremom za subotu kad mana nije padala, njima je stalno predočavana sveta narav dana od odmora.” — *Patrijarsi i proroci*, str. 296.

- b. Koliko dugo je trajala svakodnevna opskrba manom? Izlazak 16,35. Zašto ju je Bog prestao davati?**

„I ondje na Jerihonskim poljanama proslaviše Pashu, četrnaestoga dana u mjesecu.” „A sutradan poslije Pashe, upravo toga dana, blagovali su od uroda one zemlje: beskvasna kruha i pržena zrnja. I mana je prestala padati čim su počeli jesti plodove zemlje.” Duge godine lutanja po pustinji bile su okončane. Izraelska su stopala najposlije koračala obećanom zemljom.” — *Patrijarsi i proroci*, str. 486.

- c. Zašto je posuda s manom bila čuvana u kovčegu zavjeta? Izlazak 16,32. 33; Hebrejima 9,4.**

5. JESTI MANU DANAS

a. Što je mana koju mi danas trebamo skupljati i jesti? Jeremija 15,16; Ivan 6,63 (drugi dio). Koliko često ovo trebamo činiti?

„(Božje) riječi su mana s neba kojom se duša treba hraniti i crpiti iz nje duhovnu snagu. Biblija je visoki kriterij onoga što je ispravno i pogrešno, jasno razlikujući grijeh i svetost. Njeni životni principi, koji se protežu kroz naše živote kao zlatne žice, mogu biti naša jedina zaštita u ispitima i iskušenjima.“ — *Savjeti za roditelje učitelje i studente*, str. 422.

„Svatko sam mora doći Kristu s glađu svoje duše, svatko mora steći vlastito uvjerenje, osjećati potrebu svoje duše, sam učiti od Krista.

Ispunjeni Kruhom života, nećemo više biti gladni zemaljskih privlačnosti, svjetovnih uzbuđenja, zemaljske veličine. Naše vjersko iskustvo bit će kao hrana koju uzimamo.

Hrana koju uzimamo u jednom obroku ne utažuje našu glad zauvijek. Svakoga dana moramo uzimati novu hranu. Isto tako, svakoga dana moramo uzimati Božju riječ da bi mogla obnavljati život duše. U onima koji se stalno hrane Riječju, oblikuje se Krist, nada slave. Zanemarivanje čitanja i proučavanja Biblije dovodi do duhovnog izglednjivanja.“ — *Naše visoko zvanje*, str. 209.

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE

1. Zbog kojih stvari su djeca Izraelova prigovarala? Kako je ovo pokazalo nedostatak vjere?
2. Što zaboravljam kad se usredotočim na poteškoće i zlo oko sebe?
3. Što se događa kad jedem egipatsku hranu i slijedim egipatske običaje? Zašto trebam brinuti o svome zdravlju?
4. Kako je opskrba manom utisnula u um Božjem narodu svetost subote?
5. Dok se hranim Kruhom života, kroz proučavanje Riječi, što će mi se dogoditi? Zašto je toliko važno da jedem ovaj Kruh svakoga dana?

Dar prve subote za pomoć unesrećenima u svijetu

„Tko bi mi dao krila kao u golubice! Odletio bih da otpočinem...Ubrzao bih svoj bijeg od nagloga vihora i oluje“ (Psalam 55,6,8).

Vjetrovite oluje, bure, potresi, nesreće, poplave, gladi i požari – popis koji se nastavlja. Ima li još takvih katastrofa na vidiku?

„Dan probe i čišćenja upravo je pred nama. Pojavljuju se najpotresniji znaci, u poplavama, uraganima, tornadima, prolomima oblaka, u nesrećama na kopnu i moru, i oni objavljuju blizinu kraja svega. Božje kazne se izlijevaju na zemlju, kako bi se ljudi probudili i shvatili da Isus ubrzo dolazi.“ – *The Review and Herald*, 8. studenog 1892.

„U nesretnim slučajevima i pravim tragedijama na moru i na kopnu, u velikim požarima, u strašnim uraganima i pustošnim padalinama obično praćenim i tučom, u uraganima, poplavama, orkanima, ogromnim valovima nezadržive plime i potresima – na svakome mjestu i na tisuću načina, Sotona pokazuje svoju moć. On uništava dozrelu žetvu i tada dolaze glad, briga i oskudica. On ispunjava zrak smrtonosnim uzročnicima zaraze i tisuće umiru od raznih epidemija. Ove pojave će biti sve češće i sve užasnije. Masovnim uništenjem bit će zahvaćeni ne samo ljudi nego i životinje.“ – *The Review and Herald*, 14. ožujka 1912.

Dok velika borba na ovaj način dostiže svoj vrhunac na ovoj zemlji, što Bog želi da mi činimo za ljudski rod koji strada? „Pokazao ti je, čovječe, što je dobro; ta što Gospod traži od tebe osim da vršiš pravdu i da ljubiš milost i da hodiš smjerno s Bogom svojim?“ (Mihej 6,8) Bogom koji „u milosrđu uživa“ (Mihej 7,18).

U vrijeme nevolja, podižu se vapaji napaćenog čovječanstva za djelima milosrđa – odijevanje golih, hranjenje gladnih, popravljivanje srušenih zgrada, pomazanje ranjenih. Za hitnu pomoć potrebno je osigurati mnoga sredstva, iz tog razloga ovo se može ostvariti samo vašom velikodušnom podrškom. Oni koji rado daju za ove potrebe bit će obilno nagrađeni, jer „blago milostivima, jer će biti pomilovani“ (Matej 5,7).

GK, Odjel za dobrotvorni rad

Bog se brine za svoj narod

„No Mojsiju ruke otežase pa uzeše oni kamen, staviše ga pod njega i on sjedne; i podupirahu mu Aron i Hur ruke, jedan s jedne strane, a drugi s druge strane; i ostadoše mu ruke čvrste sve do zalaska sunca.“ Izlazak 17,12.

„Sretan je propovjednik koji ima vjernog Arona i Hura da mu snaže ruke kad se umori i koji ih dižu vjerom i molitvom. Takva je potpora velika pomoć Kristovom sluzi i često će učiniti da Djelo istine slavno trijumfira.“ —4. Svjedočanstvo, str. 531.

Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, str. 297–300.

Nedjelja

1. ožujka

1. NAROD PONOVO GUNĐA

a. Kako su djeca Izraelova ponovno gunđala protiv Mojsija kad su stigli do Refidima? Izlazak 17,1–3.

„Gospodin ih je poveo putem na kojemu nije bilo vode, da bi ih iskušao, da vidi hoće li se nakon toliko dokaza o Njegovoj sili obratiti Njemu u nevolji i pokajati se za svoje prijašnje buntovno mrmljanje protiv Njega. Optužili su Mojsija i Arona da su ih iz sebičnih pobuda izveli iz Egipta, kako bi njih i njihovu djecu umorili glađu i tako se obogatili njihovim imetkom. Ovim su postupkom pripisivali čovjeku ono za što su primili nepobitne dokaze da potječe isključivo od Boga, čija je moć neograničena. Ova prekrasna očitovanja Božje sile trebali su pripisati isključivo Njemu i uzveličati Njegovo ime na Zemlji... Ako u teškoćama i nevoljama na putovanju kroz pustinju u obećani Kanaan nisu bili u stanju proslaviti Boga dok im je stalno davao nedvojbene dokaze o svojoj sili i slavi, kao i o brizi za njih, kad bi se nastanili u Kanaanu, okruženi blagoslovima i napretkom, oni ne bi uzveličali Njegovo ime i proslavili Ga. Zbog žeđi narod se toliko razljutio da se Mojsije uplašio za svoj život.“ —2. Svjedočanstvo, str. 107.

2. BOG SE BRINE

a. Što je Mojsije učinio nakon što je čuo njihove prigovore? Izlazak 17,4; Jeremija 29,12.

„Gospodin kaže: „Zazovi me u dan tjeskobe.” (Psalam 50,15) On nas poziva da iznesemo pred Njega svoje teškoće i nevolje, svoju potrebu za božanskom pomoći. On nas poziva da bez oklijevanja uputimo svoje molitve. Čim se teškoće pojave, trebamo Mu uputiti svoje iskrene, ozbiljne molitve. Svojim upornim molitvama pružamo dokaz dubokog povjerenja u Njega. Svijest o našoj potrebi nagoni nas da se molimo ozbiljno, i naš nebeski Otac biva ganut našim molbama.” —*Kristove priče, str. 172.*

b. Do kojeg mjesta i s kojim posebnim uputama je Bog poslao Mojsija po vodu? Kako im je voda bila čudesno pružena? Izlazak 17,5. 6.

„Potresen, Mojsije je zavapio Gospodu: „Što ću s ovim narodom?” Rečeno mu je neka uzme izraelske starješine, štap kojim je činio čuda u Egiptu i izađe pred narod. I Gospod mu je rekao: „A ja ću stajati pred tobom ondje, na pećini na Horebu. Udari po pećini: iz nje će poteći voda, pa neka se narod napije.” On je poslušao i potekao je mlaz žive vode koji je obilno opskrbio cijeli tabor. Umjesto da zapovjedi Mojsiju da podigne štap i na vođe ovog bezbožnog mrmljanja prizove strašna zla, poput onih u Egiptu, Gospod je u svojoj velikoj milosti štap učinio sredstvom u djelu izbavljenja.” —*Patrijarsi i proroci, str. 298.*

c. Koja imena je Mojsije dao tome mjestu i zašto je to učinio? Izlazak 17,7. (prvi dio)

„Narod je zbog žeđi kušao Boga riječima: „Je li Gospod među nama ili nije?” Ako nas je Gospodin ovamo doveo, zašto nam ne daje vodu i kruh?” Nevjerovanje koje su tako pokazali bilo je zločin i Mojsije se bojao da će ih Bog pohoditi svojim kaznama. I on je mjesto nazvao Masa, „kušnja”, i Meriba, ‘prepirka”, kao spomenik njihovog grijeha.” —*Patrijarsi i proroci, str. 298.*

3. SIMBOLI KRISTA

a. Koga predstavlja udarena stijena? 1. Korinćanima 10,4.

„Mojsije je udario stijenu, ali Sin Božji je bio taj koji je, prikriven stupom od oblaka, stajao pored Mojsija i učinio da poteče životodavna voda. Cijela zajednica, a ne samo Mojsije i starješine, stajali su na odstojanju i promatrali Gospodnju slavu. Ali da je oblak bio uklonjen, njih bi ubila svjetlost Onoga koji je u njemu prebivao.” —*Patrijarsi i proroci, str. 298.*

b. U kojem drugom smislu se o Kristu govori kao o stijeni? Psalam 94,22; Marko 12,10.

„U beskonačnoj mudrosti, Bog bira Kamen temeljac i sam Ga postavlja. On ga naziva „kamen ugaoni, temeljac”. Cijeli svijet može staviti na Njega svoje terete i tuge, On može sve izdržati. Na Njemu se može potpuno sigurno zidati. Krist je „kamen odabrani”. One koji se uzdaju u Njega On neće nikada razočarati. Podnio je svaku kušnju. On je izdržao pritisak Adamove krivnje i krivnju njegovog potomstva i izišao više no pobjednik nad silama zla. On je ponio terete koje je bacio na Njega svaki grješnik koji se kaje. Grješno je srce našlo olakšanje u Kristu. On je siguran Temelj. Svi kojima je Krist pouzdanje počivaju u savršenoj sigurnosti.

Vezom s Kristom, Živim Kamenom, svi koji zidaju na ovom Temelju postaju živo kamenje. Mnogi su ljudi svojim osobnim nastojanjima istesani, uglačani i uljepšani, ali ne mogu postati „živo kamenje” zato što nisu povezani s Kristom. Bez ove veze nijedan se čovjek ne može spasiti. Bez Kristovog života u nama ne možemo se oduprijeti burama kušnji.” —*Želja vjekova, str. 598. 599.*

c. Što simbolizira voda koja je potekla iz udarene stijene? Ivan 4,10–14; 7,37–39.

„Onaj koji pije vode, postaje izvorom života. Primatelj postaje onaj koji daje. Kristova milost u duši je kao vrelo u pustinji, koje izvire da osvježi sve i učini one koji su blizu smrti željnim da piju vode života.” —*Želja vjekova, str. 195.*

4. BITKA S AMALEČANIMA

a. Koja je iduća opasnost zaprijetila Izraelcima? Izlazak 17,8.

„Zbog neposlušnosti i napuštanja Boga, On je dopustio da se Izrael nađe u teškim okolnostima i da trpi nevolje; njegovim je neprijateljima bilo dopušteno da zarate protiv njega, da ga ponize i nagnaju da u svojoj nevolji i mucu potraži Boga. „Uto dođu Amalečani i zarate s Izraelcima kod Refidima.” Ovo se dogodilo neposredno nakon što su sinovi Izraelovi počeli buntovno mrmljati i nepravedno, nerazumno se žaliti na svoje vođe koje je Bog izabrao i odredio da ih kroz pustinju vode u Kanaan.” —2. *Svjedočanstvo*, str. 106. 107.

b. Kako je Bog porazio Amalečane? Izlazak 17,9–12.

„Kad su Amalečani napali Izraelov tabor u pustinji, Mojsije je znao da njegov narod nije spreman za borbu. Poslao je Jošuu sa skupinom vojnika da se suprotstavi neprijatelju, dok je on sam, s Aronom i Hurom, zauzeo položaj na brežuljku s kojega se vidjelo bojište. Tu je Božji čovjek iznio cijeli slučaj Onome koji im je jedino mogao dati pobjedu. S rukama pruženima prema Nebu, Mojsije se usrdno molio za uspjeh izraelske vojske. I dok su njegove ruke bile podignute, primijetili su da Izrael nadvladava neprijatelja: ali kad bi se zbog umora spuštale, nadvladavao je Amalek. Aron i Hur podupirali su Mojsijeve ruke dok Izraelci nisu izvojevali potpunu pobjedu i otjerali neprijatelja s bojišta.

Ovaj je slučaj trebao biti pouka za cijeli Izrael do kraja vremena da je Bog snaga svojega naroda. Da bi Izraelci nadvladavali, Mojsije je dizao ruke prema Nebu i posredovao za njih; isto tako, kad su Izraelci nadvladavali, to je bilo zato što je Silni preuzeo njihov slučaj i umjesto njih vodio njihove bitke. Mojsije nije molio niti vjerovao da će Bog svladati njihove neprijatelje ako oni ostanu neaktivni. On prikuplja sve svoje snage i šalje ih pripremljene koliko je to moguće, a onda cijelu stvar iznosi Bogu u molitvi. Mojsije se na brdu moli Gospodinu, dok Jošua sa svojim hrabrim sljedbenicima čini najbolje što može kako bi odbio Izraelove i Božje neprijatelje.” — 4. *Svjedočanstvo*, str. 53. 531.

5. AMALEČANI POBIJEĐENI

a. Nakon što su Amalečani bili poraženi, koja je presuda izrečena nad njima? Izlazak 17,14; Ponovljeni zakon 25,17–19.

„Čuda što ih je Mojsije učinio pred Egipćanima, Amalečanima su bila predmet izrugivanja, a ismijavali su se i strahu okolnih naroda. Oni su se zakleli svojim bogovima da će uništiti Izraelce tako da nijedan ne pobjegne, a hvalisali su se da je izraelski Bog nemoćan da im se suprotstavi. Izraelci im nisu nanijeli uvredu niti im prijetili. Njihov napad nije ničim bio izazvan. Oni su htjeli pokazati svoju mržnju i prkos prema Bogu tako što su nastojali uništiti Njegov narod... Ali kad su amalečki vojnici napali iscrpljene i nezaštićene izraelske redove, oni su zapečatili sudbinu svog naroda. Božja briga počiva nad njegovom najslabijom djecom. Nebu ne promakne nijedan čin surovosti i tlačjenja. Njegova se ruka pruža nad svima onima koji ga se boje i koje ljubi jer On drži mač pravde.” —*Patrijarsi i proroci, str. 300.*

b. Čega se trebamo sjetiti kad nas danas progone na sličan način kao što su Amalečani progonili Izraelce? Matej 5,11. 12. Kako Bog gleda na one koji progone svoju braću?

„Ako je Bog tako okrutno kaznio jedan neznabožački narod, kako onda mora gledati na one koji tvrde da su Njegov narod, a ratuju protiv svoje braće koja su iscrpljena i umorna od rada u Njegovom djelu?” —*5. Svjedočanstvo, str. 245.*

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE

1. Kako su kušnje i nevolje ispit za nas danas, kao što su bili i za Izraelce?
2. Kad se molimo iskreno u teškim situacijama, što to otkriva?
3. Što je ključno kako bismo postali živo kamenje?
4. Što je ponekad razlog zašto smo dovedeni u teške situacije?
5. Koji grijeh je zapečatio propast Amalečana? Kako mi ponekad griješimo na isti način?

Jitrova posjeta

„I reče Mojsiju njegov tast: „Nije dobro to što činiš... Nadalje, izaberi iz svega naroda sposobne muževe, takve koji se boje Boga, muževe iskrene koji mrze pohlepu; i postavi takve nad njima za tisućnike, stotnike, pedesetnike i desetnike.” Izlazak 18,17.21.

„U svojim uputstvima Mojsiju Gospod je vrlo jasno iznio kakav treba biti duh i karakter onih koji dolaze u obzir da zauzmu mjesto savjetnika.” —Svjedočanstvo za propovjednike, str. 341.

Predlažemo da pročitate: Misli s Gore blagoslova, str. 13–18.

Nedjelja

8. ožujka

1. RADOSTAN SUSRET

a. Nakon bitke s Amalećanima, tko je došao posjetiti Mojsija i koga je doveo sa sobom? Izlazak 18,1–5.

„Nedaleko od mjesta na kojem su se Izraelci utaborili nalazio se dom Jitro, Mojsijevog tasta. Jitro je čuo o izbavljenju Izraelaca i uputio se da ih posjeti i Mojsiju vrati njegovu ženu i dva sina.” —Patrijarsi i proroci, str. 300.

b. Kad je Jitro javio Mojsiju da dolazi, što je Mojsije odmah učinio? Izlazak 18,6. 7.

„Vjesnici su obavijestili velikog vođu o njihovom dolasku te je on s radošću izašao da ih susretne i nakon pozdrava uveo ih u svoj šator. On je poslao natrag svoju obitelj kad se na putu u Egipat suočio s opasnostima u vezi s oslobođenjem Izraela, ali sada je s olakšanjem, ponovno mogao uživati u obiteljskom zajedništvu.” —Patrijarsi i proroci, str. 300.

2. OBJAVLJIVANJE DOBRIH VIJESTI

a. Što je Mojsije rekao svome tastu? Izlazak 18,8.

b. Kako je Jitro reagirao na dobre vijesti? Izlazak 18,9–12.

„On je Jitru ispričao o prekrasnom Božjem postupanju s Izraelom i patrijarh se radovao i blagoslovio Gospoda, te se pridružio Mojsiju i starješinama u prinošenju žrtava i svečanom blagdanu u sjećanje na Božju milost.” —*Patrijarsi i proroci, str. 300.*

c. Dok razmišljamo o ovome vremenu zajedništva Mojsija i Jitra, čega se trebamo prisjetiti kad se susrećemo jedni s drugima unutar i izvan crkve? Psalm 105,1; 1. Solunjanima 5,18.

„Trebalo je često ponavljati ono što je Bog učinio za svoj narod. Koliko često je Gospodin postavljao različite znakove kao podsjetnike na svoje djelovanje u starom Izraelu! Da ne bi zaboravili svoju prošlost, Bog je naredio Mojsiju da ove događaje uobliči u pjesme kojima će roditelji poučavati svoju djecu. Trebali su sabirati podsjetnike i postaviti ih na vidno mjesto. U njihovo čuvanje bili su uloženi posebni naponi kako bi djeci mogli ponoviti cijeli izvještaj kada se budu raspitivala o tome. Tako su se djela Providnosti i izražena Božja dobrota i milost tijekom oslobađanja Njegovog naroda čuvali od zaborava. Upozorenje: ‘Sjećajte se prijašnjeg vremena kada ste, tek prosvijetljeni, podnosili čestu borbu — patnje’ (*Hebrejima 10,32*), upućeno je i nama. Svojem narodu u ovom naraštaju Gospodin je poznat kao Bog koji čini čuda. Često se trebamo prisjećati Božje dobrote i hvaliti Ga zbog Njegovih divnih djela.

Stoga ne odbacujemo svoje povjerenje, budimo potpuno sigurni, sigurniji nego ikada prije. ‘Dovde nam je Gospod pomogao.’ (*1.Samuelova 7,12.*) On će nam pomagati do kraja! Gledajmo spomen-stupove, podsjetnike na ono što je Gospodin učinio da nas utješi i spasi iz ruke neprijatelja koji uništava. Živo se sjećajmo svakog djela nježnog milosrđa koje nam je Bog učinio — suza koje nam je obrisao, boli koje je ublažio, briga koje je uklonio, straha koji je rastjerao, potreba koje je zadovoljio, blagoslova koje je izlio — i tako se ojačajmo za sve što nas očekuje na ostatku našega hodočasničkog puta.” —*Borba i hrabrost, str. 364.*

„Mi stalno primamo Božju milost, a ipak, kako malo zahvalnosti izražavamo, kako malo hvalimo Boga za sve što je za nas učinio!” —*Put Kristu, str. 103.*

3. JITRO DAJE SAVJETE

- a. Što je Jitro uočio u Mojsijevoj sudačkoj službi i koji je bio Mojsijev odgovor? Izlazak 18,13–16.
-
-

„Dok je Jitro boravio u taboru on je uskoro uočio da na Mojsiju počiva veliki teret. Održati disciplinu i red među velikim, neobrazovanim i nepodučenim mnoštvom bio je doista težak zadatak. Mojsija su prihvaćali kao vođu i suca te su pred njega iznosili ne samo opće interese i dužnosti naroda već i nesporzume među ljudima. On je to dopuštao jer mu je to pružalo priliku da ih poduči, kao što je rekao: „Ja onda rasudim između jednoga i drugoga; izložim im Božje zakone i odredbe.” Međutim Jitro se tome glasno usprotivio.” —*Patrijarsi i proroci, str. 300. 301.*

- b. Koji savjet je pobožni svećenik tada dao svome zetu? Izlazak 18,17–23.
-

- c. Koje su bile četiri glavne osobine koje je ovaj posjetitelj naglasio u izboru ljudi koji su trebali dijeliti Mojsijeve terete? Izlazak 18,21. (prvi dio). Koji savjet, dat onima koji biraju upravitelje škola, je jednako primjenjiv u različitim granama djela danas?
-
-

„Za direktore naših škola uvijek treba postavljati razborite ljude, 'ljude poštene, koji se boje Boga, ljude pravedne, koji mrze na mito', ljude koji će svaku dužnost koja im se povjeri obavljati savjesno prema svom najboljem znanju i sposobnostima. To trebaju biti i poslovno sposobni ljudi, ali je od većeg značaja da oni smjerno hode pred Bogom i da su vođeni Svetim Duhom. Takvi će biti Bogom naučeni i uvijek spremni tražiti savjet od one braće koji su ljudi molitve.

Direktori naših škola, u svom poslovanju, trebaju se redovito rukovoditi nesebičnim pobudama. Polazeći od toga, oni će na umu stalno imati činjenicu da su olakšice, date školama koje su povjerene njihovoj brizi, isto tako potrebne i u drugim dijelovima velikog žetvenog polja.“ — 6. *Svjedočanstvo, str. 215.*

4. PRIHVATITI SAVJET

a. Kako je Mojsije odgovorio na mudri savjet svojega tasta? Izlazak 18,24. 25.

„Gospod je posebno cijenio Mojsija i njegovom rukom učinio mnoga čudesa, ali činjenica da je on bio izabran da druge uči nije ga navela na zaključak da njemu samom nije bila potrebna poduka. Izabrani izraelski vođa je rado poslušao prijedlog pobožnog midjanskog svećenika i usvojio njegov plan kao mudru uredbu.” —*Patrijarsi i proroci, str. 301.*

b. Što nas ovo uči o tome kako se trebamo odnositi prema onima koji su stariji i iskusniji od nas? Što čini njihove savjete vrijednima? Levitski zakonik 19,32; Izreke 16,31.

„Strahopoštovanje treba pokazati i prema Božjim predstavnicima — prema propovjednicima, učiteljima i roditeljima koji su pozvani da govore i djeluju u Njegovo ime. Poštujući njih, Njemu ukazujemo čast.

Bog posebno zahtijeva da se nježno poštovanje ukazuje ostarjelima. On kaže: „Sijeda je glava kruna slave ako se nalazi na putu pravednom.“ (*Izreke 16,31.*) Ona govori o bitkama koje su vođene, i pobjedama koje su postignute; o teretima koji su nošeni, i iskušenjima koja su savladana. Ona govori o umornim stopama koje se bliže odmoru, o mjestima koja će uskoro biti prazna. Pomozite djeci da misle o tome, i ona će uljepšati put ostarjelih svojom uljudnošću i poštovanjem, i unijeti ljupkost i ljepotu u svoj mladi život slušajući zapovijed: „Pred sijedom glavom ustani, poštuju lice starčevo.“ (*Levitski zakonik 19,32.*)” —*Odgoj, str. 244.*

c. Koji je bio rezultat predložene podjele dužnosti? Izlazak 18,26.

„Prihvaćen je savjet koji nije samo Mojsiju donio olakšanje već je doveo do uspostavljanja savršenijeg ustroja među narodom.” —*Patrijarsi i proroci, str. 301.*

5. MOJSIJEVA SPREMNOST ZA VODSTVO

- a. Kao što je Bog tražio od ljudi kojima je Mojsije zapovijedao da posjeduju određene kvalitete, koje su bile posebne Mojsijeve vrline? Koju važnu osobinu je on imao? Brojevi 12,3.

„Mojsije je bio smjieran čovjek. Sam Bog je rekao o njemu da je 'skroman čovjek, najskromniji čovjek na zemlji'. On je bio velikodušan, plemenit i dobro uravnotežen. Njegovi ljudski kvaliteti nisu bili samo polovično razvijeni i nepotpuni. On je s uspjehom mogao opominjati i bodriti svoje bližnje, jer je svojim životom bio živi predstavnik onoga što čovjek može postati i učiniti pomoću Božjom, onoga čemu je poučavao druge, što je želio da oni postanu, i što je Bog tražio od njega. On je govorio iz srca i to je dopiralo do srca ljudi. Bio je savršen u poznavanju sve tadašnje učenosti i znanja, a ipak je u pokazivanju svog dubokog sudjelovanja sa ljudima bio jednostavan kao dijete. Obdaren izvanrednim instinktom, bio je u stanju da trenutno prosudi o potrebama svih koji su ga okruživali, kao i o onome što nije bilo u redu a zahtijevalo je pažnju, i ništa nije zanemarivao.” —*Biblijski komentari*, 1. str. 1113.

- b. Koje posebno obećanje je Isus dao krotkima? Matej 5,5.

„Krotkost je dragocjena kršćanska vrlina. Kristovoj krotkosti i poniznosti se možemo naučiti jedino noseći Kristov jaram... Taj jaram predstavlja potpunu pokornost.” —*In Heavenly Places*, str. 236.

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE

1. Koje vrline trebamo tražiti kad izabiremo vođe u Božjem djelu? Trebaju li oni koji nemaju ove vrline biti izabrani?
2. Što je od veće važnosti od poslovne sposobnosti pri odabiru ljudi za odgovorne dužnosti?
3. O čemu bismo često trebali govoriti u našim susretima s drugima? Zašto?
4. Kako se trebamo odnositi prema našim propovjednicima, roditeljima i učiteljima u vjeri? Zašto?
5. Zašto su Mojsijeve opomene bile tako moćne? Čemu me ovo uči?

Bog govori svome narodu

**„Gospod je govorio s vama licem u lice na brdu iz samoga ognja”
Ponovljeni zakon 5,4.**

„Kad je zakon izgovaran na Sinaju, Gospod – Tvorac neba i zemlje – stajao je pored svoga Sina, zaklonjen neprovidnim zastorom vatre i dima koji je obavijao goru.” —Biblijski komentari, 1. str. 1103.

Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, str. 301–305.

Nedjelja

15. ožujka

1. DOLAZAK DO SINAJA

a. Nakon koliko vremena od izlaska iz Egipta su Izraelci stigli do gore Sinaj? Izlazak 19,1. 2. Što im je tamo Bog želio otkriti?

„Svanuće je pozlačivalo tamne planinske rubove, sunčeve zlatne zrake su probijale duboke klisure, a iscrpljenim putnicima one su se činile kao zrake milosti s Božjeg prijestolja. Izgledalo je da ogromne, krševite hridi svojim veličanstvom govore o vječnoj strpljivosti i veličanstvu. Čovjek se osjećao neznatan i slab u prisutnosti Onoga koji je „mjericom izmjerio zemlju, i planine na mjerila, a tezuljom bregove” (*Izaija 40,12*). Ovdje je Izrael trebao primiti najljepše otkrivenje koje je Bog ikada dao čovjeku. Bog je ovdje sakupio svoj narod da u njihove umove utisne svetost svojih zahtjeva objavljujući vlastitim glasom svoj sveti Zakon. U njima su se trebale dogoditi velike i svete promjene, jer unižujući utjecaj ropstva i dugoročno promatranje idolopoklonstva ostavilo je traga na njihovim navikama i karakteru. Obznanjujući im sebe, Bog ih je nastojao uzdići na veću moralnu razinu.” —*Patrijarsi i proroci, str. 302.*

b. Koje divne riječi je Bog izgovorio Mojsiju na gori, objavljujući svoju želju kako za Izraelce, tako i za Njegov narod u svakom dobu? Izlazak 19,3–6.

2. PRIPREMA ZA SUSRET S BOGOM

a. Nakon što je Mojsije obznanio narodu što mu je Bog rekao, kako je narod odgovorio? Izlazak 19,7–9.

„Mojsije se vratio u tabor, i nakon što je sazvaio izraelske starješine, ponovio im je božansku poruku. Njihov je odgovor glasio: „Vršit ćemo sve što je Jahve naredio.” Tako su oni uspostavili svečan Savez s Bogom i obvezali se da će Ga prihvatiti kao svog vladara, čime su oni u posebnom smislu postali podložni Njegovu autoritetu.” —*Patrijarsi i proroci, str. 303.*

„Ovo je zavjet koji Božji narod treba učiniti u ovim posljednjim danima. Od njihove vjernosti u ispunjavanju uvjeta postavljenih u zavjetu koji su učinili s Bogom ovisi hoće li ih On prihvatiti.” —*Biblijski komentari, 1. str. 1103.*

b. Koje pripreme su bile zatražene od naroda kako bi se mogli naći u Božjoj prisutnosti dok bude objavljivao svoj zakon? Izlazak 19,10–15. O čemu bismo se trebali pobrinuti prije nego što se pojavimo pred Bogom u crkvi?

„Ovaj veliki i silni Bog, koji je stvorio prekrasni Eden i sve lijepo u njemu, Bog je reda i On želi red i čistoću u svojem narodu...”

Na onima koji su se pojavili pred Njim kad su dolazili u Njegovu svetu prisutnost, nije smjelo biti ništa površno i neuredno. Zašto? Koja je bila svrha ovakve brižljivosti? Je li to bilo zato da se narod preporuči Bogu? Samo zato da stekne Njegovo odobravanje? Razlog koji sam dobila, bio je da narod stekne pravilan dojam. Ako oni koji su služili u svetoj službi, svojom odjećom i ponašanjem ne bi pokazali brižnost i poštovanje prema Bogu, narod bi izgubio strah i strahopoštovanje pred Bogom i Njegovom svetom službom. Kad su svećenici, dolazeći pred Njega, s posebnom brigom za sve detalje pokazivali veliko poštovanje prema Bogu, time su narodu ukazali na uzvišenost Boga i Njegovih zahtjeva. Pokazivali su mu da je Bog svet, da je Njegovog djelo sveto i da sve što je povezano s Njegovim djelom mora biti sveto i oslobođeno svake nečistoće, kao i da oni koji se približavaju Bogu moraju ukloniti svaku ukaljanost.” —*2. Svjedočanstvo, str. 611. 612*

3. U BOŽJOJ PRISUTNOSTI

- a. Opišite veličanstvenost i svečanost prizora u kojem je Bog sišao s neba kao bi govorio svome narodu. Izlazak 19,16–20; Ponovljeni zakon 33,2. 3.**
-

„Ujutro trećeg dana, dok su pogledi naroda bili uprti u planinu, njen vrh je bio pokriven gustim i mračnim oblakom koji je silazio niz planinu sve do podnožja, dok cijela planina nije bila obavijena tamom i strašnom tajanstvenošću. Onda se začuo zvuk trube koji je pozivao narod na susret s Bogom, i Mojsije ga je poveo do podnožja planine. Žive su munje sijevale iz guste tame, a udarci groma odjekivali su među okolnim vrhuncima...

Onda je grmljavina prestala, trube se više nisu čule, a zemlja je bila mirna. Neko je vrijeme vladala tišina, a onda se začuo Božji glas. Govoreći iz guste tame koja ga je okruživala dok je stajao na planini, okružen pratnjom anđela, Gospod je obznanio svoj Zakon.” —*Patrijarsi i proroci, str. 304.*

„Objavljujući sinovima Izraelovim deset zapovijedi vlastitim glasom, Bog je time pokazao njihovo značenje. On je u strahovitoj veličanstvenosti pokazao svoju uzvišenost i autoritet kao Vladar svijeta. Bog je to učinio kako bi svom narodu živo utisnuo u sjećanje svetost svog zakona i važnost pokoravanja istom.” —*8. Svjedočanstvo, str. 198.*

- b. Kad je Mojsije bio ponovno pozvan na goru, što mu je Gospod rekao? Izlazak 19,21–25.**
-

„Kad se božanska prisutnost prikazala na Sinaju, slava Gospodnja je u Izraelovim očima bila poput vatre koja sažiže.” —*Patrijarsi i proroci, str. 339.*

„Bog je oličenje beskrajne ljubavi i samilosti, ali On također kaže o sebi da je 'Bog revnitelj, oganj koji spaljuje.'” — *The Review and Herald, 14. kolovoza 1900.*

„Za grijeh ma gdje se našao „Bog je oganj koji proždire”. (Hebrejima 12,29.) U svima koji se podčine Njegovoj sili Božji će Duh spaliti grijeh. Ali ako se ljudi čvrsto drže grijeha, oni će se poistovjetiti s njim. Tada Božja slava koja uništava grijeh mora uništiti i njih.” —*Želja vjekova, str. 107.*

4. ZAKON LJUBAVI

a. Tko je izgovarao zakon na gori Sinaj? Što je On kasnije učinio sa zakonom? Ponovljeni zakon 5,4. 5; 9,10.

„Nitko ne treba doživjeti neuspjeh u shvaćanju zakona koji je prijepis Njegova karaktera. Riječi napisane Božjim prstom na kamene ploče tako savršeno otkrivaju Njegovu volju vezanu uz Njegov narod da nitko ne mora pogriješiti.“ —*Odabrane poruke*, 1. str. 225.

b. Koje je temeljno načelo ovog zakona? Matej 22,37–39.

„Deset Božjih zapovijedi od kojih svaka sadrži po jedan nalog ili pak zabranu, ukoliko im se u poslušnosti podčinimo kao zakonu koji vlada čitavim svemirom predstavljaju za nas i deset obećanja. 'Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati.' Ovdje je u najsazetijem obliku dana suština zakona Božjeg. Tu su zacrtani uvjeti spasenja za svakog sina i svaku kćer Adamovu.“

„Deset svetih propisa koje je sam Krist izgovorio na gori Sinajskoj predstavljaju otkrivenje Božjeg karaktera, i čitavom svijetu stavljaju do znanja činjenicu da On ima svaku vlast nad čitavim ljudskim naslijeđem. Ovaj zakon najveće ljubavi koja je čovjeku mogla biti prikazana u deset propisa predstavlja glas Božji koji s neba govori ljudskoj duši u obećanju: 'Čini tako, i nećeš doći pod vlast i kontrolu sotonsku.' U tom zakonu nema ništa negativno, iako možda izgleda da ima. On znači: ČINI TAKO, i bit ćeš ŽIV.“ —*Biblijski komentari*, 1. str. 1105.

c. Kako iskreni kršćani pokazuju da imaju Božju ljubav u svojim srcima? 1. Ivanova 5,2. 3; Rimljanima 13,10.

„Kristova ljubav izgoni iz duše svaku mržnju, sebičnost i zavist; jer zakon Božji traži savršenstvo, potpuni preobražaj duše. Pokoravanje zakonu Božjem donosi zdravlje. Osjećanje poslušnosti privlači dušu Bogu. Ugledajući se na Gospoda Isusa, mi smo ohrabreni služiti i jedan drugome. Ljubav Kristova tada obuzima našu dušu, i među nama više nema razmirica, sukoba niti svađe.“ —*Biblijski komentari*, 1. str. 1105.

„Zakon ljubavi nalaže da posvetimo tijelo, um i dušu službi Bogu i svojim bližnjima. Ova služba, koja čini da smo blagoslov drugima, donosi i nama samima najveći blagoslov.“ —*Odgoj*, str. 16.

5. NEPROMJENJIVI ZAKON

a. Kakav utjecaj je objavljivanje zakona imalo na narod? Izlazak 20:18–20. Kakav utjecaj je imalo na Mojsija? Hebrejima 12,20. 21.

„Izraelski je narod svladao strah. Strašna moć Gospodnjih uredbi njima se činila jačom od onoga što su njihova drščuća srca mogla podnijeti. Kad im je izneseno Božje veliko mjerilo pravednosti, oni su kao nikada ranije shvatili uvredljivu narav grijeha i svoju vlastitu krivicu u očima svetoga Boga. Ustuknuli su u strahu i s dubokim poštovanjem.”
—*Patrijarsi i proroci, str. 309.*

b. Je li postojala potreba za promjenom ovog zakona? Je li ga Isus promijenio? Psalam 111,7. 8; Matej 5,17–19.

„Božji Zakon u nebeskom Svetišću uzvišeni je original, a njegov vjeran prijepis bile su zapovijedi napisane na kamenim pločama i zapisane u Mojsijevu Petoknjižju... Budući da je Božji Zakon otkrivenje Njegove volje i prijepis Njegova karaktera, on mora vječno postojati kao „vjerni svjedok na nebu.” (*Psalam 89,37*) Nijedna zapovijed nije ukinuta, nije promijenjeno ni najmanje slovo ni oznaka. Psalmist kaže: „Dovijeka, o Jahve, riječ Tvoja ostaje, stalna poput nebesa.” „Stalne su sve naredbe Njegove, utvrđene za sva vremena, dovijeka.” (*Psalam 119,89; 111,7.8.*)
—*Velika borba, str. 434.*

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE

1. Kako je prirodna ljepota koja je okruživala goru Sinaj utjecala na Izraelce? Zašto je važno redovito provoditi vrijeme u prirodi?
2. Koji zavjet Bog želi učiniti s nama svakoga dana?
3. Zašto je Bog svojim glasom izgovorio deset zapovijedi djeci Izraelovoj?
4. Koja je posljedica zakona ljubavi, Isusove ljubavi, koji je upisan u srce?
5. Objasnite zašto je zakon nepromjenjiv.

Zid zaštite

„Blagoslovljeni su oni koji su neokaljani na putu, koji hode po zakonu Gospodnjem.“ Psalam 119,1.

„Onaj koji shvati dalekosežne zahtjeve Božjeg zakona može shvatiti i ponešto od odvratnosti grijeha. I što su uzvišenije njegove zamisli o Božjim zahtjevima, to će veća biti i njegova zahvalnost za pomilovanje koje mu je ponuđeno ” — Naše visoko zvanje, str. 137.

Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, str. 305–310.

Nedjelja

22. ožujka

1. PRIZNAVANJE STVORITELJA

a. Kad je subota dana čovječanstvu? Koja je bila svrha subote? Postanak 2,1–3.

„Subote se trebamo sjećati i svetkovati kao spomenik na Stvoriteljevo djelo. Upućujući na Boga kao Stvoritelja neba i zemlje, ona razlučuje između istinitog Boga i lažnih bogova.” —Patrijarsi i proroci, str. 307.

b. Koje su neke od općih uputa za istinsko svetkovanje subote? Izaija 58,13.

c. Zašto često ne uspijevamo paziti na naše riječi tijekom subote? Matej 12,34.

„Da bi držali subotu svetom, čak ni našim mislima ne bi trebali dopustiti da počivaju na predmetima svjetovne naravi.” —Patrijarsi i proroci, str. 307.

„Međutim, da bi subotu držali svetom, ljudi i sami moraju biti sveti. Vjerom moraju postati sudionici u Kristovoj pravdi.” —Želja vjekova, str. 283.

2. STAVITI BOGA NA PRVO MJESTO

- a. **Što Bog objavljuje odmah na početku zakona, pokazujući time njegovu važnost? Izlazak 20,3. Kako pokazujemo da smo nešto stavili na prvo mjesto u našem životu? Kojim drugim vrstama bogova ponekad služimo?**
-

„Samo Jahvi, vječnom, samopostojećem, jedinstvenom, koji je sam izvor svega i koji održava sve, pripada najveće poštovanje i obožavanje. Čovjeku je zabranjeno da svojom službom i naklonostima na prvo mjesto stavi nešto drugo. Mi stvaramo boga od svega što volimo tako da ono umanjuje našu ljubav prema Bogu ili ometa našu službu Njemu.” — *Patrijarsi i proroci, str. 305.*

- b. **Kakav treba biti naš stav prema Bogu? Marko 12,30; Ponovljeni zakon 10,12.**
-

„Služba Kristu zahtijeva cjelokupnog čovjeka – srce, um, dušu, snagu. On neće prihvatiti podijeljeno srce. On očekuje da mu damo sve od sebe.” — *This Day with God, str. 161.*

- c. **Koja osobina je ključna ako želimo razviti odnos s Bogom u kojem je On na prvom mjestu? Galaćanima 5,6.**
-

„Vjera koja nas dovodi u oživljujuću vezu s Kristom, s naše strane mora uključivati najveću naklonost, savršeno pouzdanje i cjelokupno posvećenje... Ona u životu Kristovog sljedbenika dovodi do istinske poslušnosti Božjim zapovijedima; rezultat žive veze s Kristom bit će ljubav prema Bogu i ljubav prema ljudima.” — *In Heavenly Places, str. 108.*

„Takav je odnos između pravog vjernika i Krista. On prebiva u Kristu i od Njega prima hranu.

Ovaj se duhovni odnos može uspostaviti samo osobnom vjerom. Ova vjera mora s naše strane izražavati uzvišene sklonosti, savršeno oslanjanje i potpuno posvećenje. Naša se volja mora u potpunosti pokoriti božanskoj volji, a naši osjećaji, želje, interesi i čast poistovjetiti s napretkom Kristova kraljevstva i dostojanstvom Njegove zadaće. Mi ćemo od Njega stalno primati milost, a Krist će od nas prihvaćati zahvalnost.” — *Moj život danas, str. 11.*

3. OSTAVITI SEBIČNE ŽELJE

a. Koji je korijen grješne želje koja vodi do ozbiljnih grijeha poput pohlepe i preljube? Izreke 4,23; Matej 15,19; 22,37.

„Kušač nas nikada ne može primorati da činimo zlo. On ne može upravljati umovima ako se ne pokore njegovom nadzoru. Volja mora pristati, vjera se mora odreći svog pouzdanja u Krista prije no što Sotona primijeni svoju silu na nama. Međutim, svaka grješna želja koju gajimo pruža mu uporište. Svaka točka u kojoj ne postizemo božansko mjerilo predstavlja otvorena vrata kroz koja može ući da nas kuša i uništi. Svaki propust ili poraz s naše strane daje mu priliku da prigovara Kristu.” — *Želja vjekova, str. 125.*

„Deseta zapovijed udara u sam korijen svih grijeha, zabranjujući sebične želje iz kojih izvire grješan čin. Onaj koji se iz poslušnosti Božjem Zakonu uzdržava od popuštanja grješnoj želji za onim što pripada drugima neće biti kriv za neko zlo djelo prema svojim bližnjima.” — *Patrijarsi i proroci, str. 309.*

b. Kad shvatimo da se bojište nalazi u našem umu, što trebamo učiniti? Filipljanima 2,5–8; Otkrivenje 3,20.

„Isus je postao čovjek kako bi mogao posredovati između čovjeka i Boga...kako bi čovjeku mogao vratiti prvobitni um koji je on izgubio u Edenu kroz sotonska primamljiva iskušenja“ — *That I May Know Him, str. 291.*

„Kroz obraćenja i preobražaj ljudi trebaju primiti Kristov um.” — *That I May Know Him, str. 134.*

c. Koliko dalekosežna je poslušnost sedmoj zapovijedi? Matej 5,27. 28.

„Ova zapovijed zabranjuje ne samo nečista djela već i tjelesne misli i želje, ili svako djelo koje ih potiče. Ne zahtijeva se samo čistoća u javnom životu već i čistoća tajnih namjera i osjećaja. Krist, koji je učio sveobuhvatnu obvezu Božjeg Zakona, izjavio je da su zle misli ili pogled grijeh kao i nezakonito djelo.” — *Patrijarsi i proroci, str. 308.*

4. ODBACITI DESTRUKTIVNE MISLI

a. Što je korijen iz kojeg izvire ubojstvo? 1. Ivanova 3,15. Što još uključuje držanje šeste zapovijedi?

„Sva djela nepravde koja skraćuju život; duh mržnje i osvete, ili popuštanja strastima koji navode na štetna djela drugima ili nas potiče da im želimo zlo (jer „tko se ljuti na svoga brata, bit će odgovoran sudu”); sebično zanemarivanje brige prema napaćenima i onima kojima je ona potrebna; svako ugađanje sebi ili nepotrebno uskraćivanje, ili pretjerani rad koji šteti zdravlju, sve je ovo, u većoj ili manjoj mjeri, kršenje šeste zapovijedi.” —*Patrijarsi i proroci, str. 308.*

b. Koja osobina tjelesnog srca vodi ka mržnji i kako ova zla osobina utječe na one koji ju njeguju? 1. Korinćanima 3,3; Izreke 14,30.

„Zavist je potomak ponosa, i ako se njeguje u srcu, ona izaziva mržnju i naposljetku i osvetu i ubojstvo.” —*Patrijarsi i proroci, str. 651.*

„Zavist je jedna od najodvratnijih crta sotonskog karaktera, crta koja zaslužuje samo prijezir. Zavidan čovjek stalno baca ljagu i klevete na druge u težnji da istakne i uzdigne sebe. On omalovažava blišnjega, misleći da time uzdiže sebe.” —*Biblijski komentari, 3. str. 1159.*

„Zavist, ljubomora i zla nagađanja predstavljaju paklenu sjenku kojom sotona teži da s vašeg vidika zakloni karakter Kristov, tako da – promatrajući samo zlo – postanete potpuno slični njemu.” —*Biblijski komentari, 3. str. 1163.*

c. Koliko daleko treba dosezati naše poštenje, ako želimo istinski držati osmu zapovijed? 2. Korinćanima 8,21.

„Ona osuđuje krađu i pljačku i zahtijeva strogo poštenje u najmanjim detaljima poslovanja. Ona zabranjuje prekomjernu zaradu u trgovini i zahtijeva poštenu isplatu dugova i plaća. Ona kaže da se prema nebeskim knjigama svaki pokušaj da se netko okoristi tuđim neznanjem, slabošću ili nesrećom smatra prijevarom.” —*Patrijarsi i proroci, str. 309.*

5. NAJVIŠA ZEMALJSKA ČAST

a. Što je posebno kod pete zapovijedi? Efežanima 6,2; Izlazak 20,12.

„Roditeljima pripada određena mjera poštovanja i ljubavi koja ne pripada nijednoj drugoj osobi. Sam Bog, koji je na njih stavio odgovornost za duše povjerene njihovoj brizi, uredio je da tijekom ranih godina života, roditelji zauzimaju mjesto Boga kod djece. I oni koji odbacuju autoritet svojih roditelja odbacuju Božji autoritet. Peta zapovijed od djece zahtijeva ne samo da poštuju svoje roditelje, pokoravaju im se i slušaju ih već da im daju ljubav i nježnost, da olakšaju njihove brige, čuvaju njihov ugled, te im priteknu u pomoć i utješe ih u starosti. Ona također naređuje poštovanje prema propovjednicima i vladarima, i svima onima kojima je Bog dao autoritet.” —*Patrijarsi i proroci*, str. 308.

„Naša obveza prema roditeljima nikada ne prestaje. Naša ljubav prema njima i njihova ljubav prema nama ne mjeri se godinama ili udaljenošću i mi nikada ne možemo zaboraviti svoju odgovornost prema njima.” —*Moj život danas*, str. 278.

„Oni koji istinski slijede Krista moraju Mu dozvoliti da stanuje u njihovom srcu, moraju Mu priznati vrhovnu vlast nad svojim srcem. Oni moraju predstavljati Njegov duh i karakter u svom domaćem životu, pokazivati uslužnost i ljubaznost prema onima sa kojima dolaze u dodir. Ima mnogo djece koja tvrde da poznaju istinu, a koja ne ukazuju svojim roditeljima čast i odanost koja im pripada, koja pokazuju vrlo malo ljubavi prema ocu i majci, i propuštaju da im odaju poštovanje pokoravajući se njihovim željama ili se trudeći da ih oslobode briga” —*Sinovi i kćeri Božje*, str. 60.

PITANJA ZA OSOBNO RAZMIŠLJANJE

1. Na koji jedini način mogu subotu držati svetom? Što će moje riječi i djela otkriti?
2. Ako imam živu vezu s Kristom, što će biti rezultat?
3. Što se događa ako njegujemo grešnu želju ili promišljamo o grešnim mislima?
4. Što je zavist? Koje su posljedice njegovanja ove grešne osobine?
5. Zašto roditelji imaju veće pravo na ljubav i poštovanje od bilo koga drugoga?

Razlike u zalasku sunca po gradovima

OSIJEK	oduzeti 10 min	NOVSKA	oduzeti 4 min
POŽEGA	oduzeti 6 min	SPLIT	oduzeti 2 min
DARUVAR	oduzeti 5 min	RIJEKA	dodati 6 min
BJELOVAR	oduzeti 4 min	PULA	dodati 8 min

Zalasci sunca u lekciji odnose se na Zagreb

Bilješke

Razlike naziva knjiga u prijevodu

Varaždinske i Daničić-Karadžić
Biblije

Postanak - 1. Mojsijeva

Izlazak - 2. Mojsijeva

Levitski zakonik - 3. Mojsijeva

Brojevi - 4. Mojsijeva

Ponovljeni zakon - 5. Mojsijeva

Jošua - Jozue Nunova

1. Kraljevima - 1. Carevima

2. Kraljevima - 2. Carevima

1. Ljetopisa - 1. Dnevnika

2. Ljetopisa - 2. Dnevnika

Izreke - Priče Salamunove

Tužaljke - Plač Jeremijin

Obadija - Abdija

Hošea - Ozej

Sefanija - Sofonija

Hagaj - Agej

SIJEČANJ 2020.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	(D. A. = Djela apostola)
1.	Sri.	Postanak 1:9-13	Izreke 1:11-19	D. A. str. 5
2	Čet.	Postanak 1:14-19	Izreke 1:20-26	D. A. str. 6
3	Pet.	Postanak 2:4-8	Psalam 148.	D. A. str. 7 /Z. s. 16:23
4	Sub.	Izlazak 20:8-11	Psalam 147:1-8	D. A. str. 8 /Z. s. 16:24
5	Ned.	Postanak 1:20-23	Izreke 1:27-33	D. A. str. 9
6	Pon.	Postanak 1:24-28	Izreke 2:1-5	D. A. str. 11
7	Uto.	Postanak 1:29-31	Izreke 2:6-15	D. A. str. 12
8	Sri.	Postanak 2:15-17	Izreke 2:20-22	D. A. str. 13
9	Čet.	Postanak 3:1-6	Izreke 3:1-7	D. A. str. 14
10	Pet.	Postanak 4:3-7	Psalam 147:11-20	D. A. str. 15 /Z. s. 16:31
11	Sub.	Izlazak 31:12-14	Psalam 146.	D. A. str. 17 /Z. s. 16:32
12	Ned.	Postanak 3:7-15	Izreke 3:9-15	D. A. str. 18
13	Pon.	Postanak 3:17-19	Izreke 3:16-23	D. A. str. 19
14	Uto.	Postanak 3:21-24	Izreke 3:24-28	D. A. str. 21
15	Sri.	Postanak 4:8-13	Izreke 3:30-35	D. A. str. 22
16	Čet.	Postanak 6:1-6	Izreke 4:1-7	D. A. str. 23
17	Pet.	Postanak 7:5-12	Psalam 145:1-7	D. A. str. 24 /Z. s. 16:40
18	Sub.	Izlazak 31:15-17	Psalam 145:8-14	D. A. str. 25 /Z. s. 16:41
19	Ned.	Postanak 6:7-12	Izreke 4:8-17	D. A. str. 26
20	Pon.	Postanak 6:13-18	Izreke 4:18-27	D. A. str. 27
21	Uto.	Postanak 7:1-4	Izreke 6:1-6	D. A. str. 28
22	Sri.	Postanak 7:17-24	Izreke 6:9-15	D. A. str. 29
23	Čet.	Postanak 8:1-5	Izreke 6:16-23	D. A. str. 30
24	Pet.	Izaija 54:9-10	Psalam 145:15-21	D. A. str. 31 /Z. s. 16:49
25	Sub.	Izlazak 35:1-2	Psalam 34.	D. A. str. 33 /Z. s. 16:51
26	Ned.	Postanak 8:6-12	Izreke 7:1-4	D. A. str. 34
27	Pon.	Postanak 8:14-19	Izreke 8:1-9	D. A. str. 35
28	Uto.	Postanak 8:20-22	Izreke 8:10-16	D. A. str. 36
29	Sri.	1. Petrova 5:6-11	Psalam 144:1-8	D. A. str. 37
30	Čet.	2. Petrova 3:1-5.	Psalam 119:126-130.	D. A. str. 38
31	Pet.	Galaćanima 6:14-16.	Psalam 3.	D. A. str. 39 /Z. s. 16:59

VELJAČA 2020.

Datum	Jutarnja molitva	Večernja molitva	(D. A. = Djela apostola)
1. Sub.	Postanak 11:6-9	Psalam: 144:9-15	D. A. str. 40 / Z. s. 17:01
2. Ned.	Postanak 9:11-17	Izreke 8:17-25	D. A. str. 41
3. Pon.	Postanak 9:11-17	Izreke 8:26-31	D. A. str. 42
4. Uto.	Postanak 12:1-3	Izreke 9:1-6	D. A. str. 43
5. Sri.	Postanak 12:5-7	Izreke 9:7-12	D. A. str. 44
6. Čet.	Postanak 13:1-4	Izreke 10:1-7	D. A. str. 45
7. Pet.	Postanak 13:8-13	Izreke 8:8-14	D. A. str. 46 / Z. s. 17:10
8. Sub.	Levitski z. 26:1-2	Psalam: 143-17	D. A. str. 47 / Z. s. 17:11
9. Ned.	Postanak 14:14-20	Psalam 143:8-12	D. A. str. 48
10. Pon.	Postanak 13:14-18	Izreke 10:15-21	D. A. str. 49
11. Uto.	Postanak 15:1-6	Izreke 10:22-25	D. A. str. 50
12. Sri.	Postanak 15:7-12	Izreke 10:27-31	D. A. str. 51
13. Čet.	Postanak 14:13-18	Izreke 11:1-8	D. A. str. 52
14. Pet.	Postanak 17:1-6	Izreke 11:9-14	D. A. str. 53 / Z. s. 17:20
15. Sub.	Postanak 17:7-9	Izreke 11:15-20	D. A. str. 54 / Z. s. 17:22
16. Ned.	Ponovljeni z. 5:12-16	Psalam 142.	D. A. str. 55
17. Pon.	Postanak 18:1-5	Psalam 141	D. A. str. 56
18. Uto.	Postanak 18:16-20	Izreke 11:23-31	D. A. str. 57
19. Sri.	Postanak 18:21-26	Izreke 12:1-3	D. A. str. 58
20. Čet.	Postanak 18:27-29	Izaija 12:5-8	D. A. str. 59
21. Pet.	Postanak 18:30-33	Izaija 12:10-15	D. A. str. 60 / Z. s. 17:30
22. Sub.	Postanak 19:1-7	Izaija 12:16-22	D. A. str. 61 / Z. s. 17:32
23. Ned.	Nehemija 13:15-17	Psalam 140:1-8	D. A. str. 62
24. Pon.	Postanak 19:10-13	Psalam 140:9-13	D. A. str. 63
25. Uto.	Postanak 19:14-17	Izaija 12:23-28	D. A. str. 64
26. Sri.	Postanak 19:21-24	Izaija 13:1-3	D. A. str. 65
27. Čet.	Luka 17:28-30	Izaija 13:7-11	D. A. str. 66
28. Pet.	Nehemija 13:17-19	Psalam 139:1-10	D. A. str. 67 / Z. s. 17:40
29. Sub.	Postanak 19:25-29	Izaija 13:4-6	D. A. str. 68 / Z. s. 17:42

OŽUJAK 2020.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	(D. A. = Djela apostola)
1.	Ned.	Postanak 22:1-5	Izreke 13:9-14	D. A. str. 69
2	Pon.	Jakov 2:20-23	Izreke 13:15-21	D. A. str. 70
3	Uto.	Postanak 25:27-34	Izreke 13:21-25	D. A. str. 71
4	Sri.	Postanak 26:1-5	Izreke 14:1-3	D. A. str. 72
5	Čet.	Postanak 26:24-25	Izreke 14:5-10	D. A. str. 73
6	Pet.	Postanak 22:11-18	Psalam 139:11-16	D. A. str. 75 /Z. s. 17:50
7	Sub.	Izaija 56:1-2	Psalam 139:17-24	D. A. str. 76 /Z. s. 17:51
8	Ned.	Postanak 27:1-7	Izreke 14:11-15	D. A. str. 77
9	Pon.	Postanak 27:8-13	Izreke 14:16-19	D. A. str. 78
10	Uto.	Postanak 27:21-25	Izreke 14:21-26	D. A. str. 79
11	Sri.	Postanak 27:26-29	Izreke 14:27-31	D. A. str. 80
12	Čet.	Postanak 27:30-33	Izreke 14:32-25	D. A. str. 82
13	Pet.	Postanak 27:14-20	Psalam 138	D. A. str. 83 /Z. s. 18:00
14	Sub.	Izaija 56:4-5	Psalam 137:1-6	D. A. str. 84 /Z. s. 18:01
15	Ned.	Postanak 27:34-38	Izreke 15:1-6	D. A. str. 85
16	Pon.	Postanak 27:41-45	Izreke 15:7-12	D. A. str. 86
17	Uto.	Postanak 28:1-5	Izreke 15:13-18	D. A. str. 87
18	Sri.	Postanak 28:10-14	Izreke 15:19-23	D. A. str. 88
19	Čet.	Postanak 28:15-22	Izreke 15:24-29	D. A. str. 89
20	Pet.	Hebrejima 12:16-17	Psalam 136:1-9	D. A. str. 90 /Z. s. 18:09
21	Sub.	Izaija 56:6-7	Psalam 136:16-26	D. A. str. 91 /Z. s. 18:10
22	Ned.	Postanak 29:1-6	Izreke 15:30-33	D. A. str. 92
23	Pon.	Postanak 32:1-6	Izreke 16:1-9	D. A. str. 93
24	Uto.	Postanak 32:7-13	Izreke 16:10-17	D. A. str. 94
25	Sri.	Postanak 32:23-30	Izreke 16:18-23	D. A. str. 95
26	Čet.	Postanak 33:1-4	Izreke 16:24-32	D. A. str. 96
27	Pet.	Ivan 1:47-51	Psalam 135:1-7	D. A. str. 97 /Z. s. 18:18
28	Sub.	Izaija 58:12-14	Psalam 135:13-21	D. A. str. 98 /Z. s. 18:19
29	Ned.	Postanak 35:1-5	Izreke 55:1-5	D. A. str. 99
30	Pon.	Postanak 35:7-12	Izreke 56:6-12	D. A. str. 100
31	Uto.	Suci 13:17-21	Izreke 17:13-19	D. A. str. 101

* od 29. ožujka ljetnje računanje vremena

Darovi prve subote

4. siječnja

Dar prve subote za sjedište Amazonskog polja (ARAM) u Brazilu (stranica 4.)

1. veljače

Dar prve subote za misiju u Tanzaniji (stranica 25.)

7. ožujka

Dar prve subote za pomoć unesrećenima u svijetu (stranica 51.)

